

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ – ΚΟΣΜΗΤΟΛΟΓΙΑΣ**

Τρισδιάστατο Μακιγιάζ

Σπουδάστρια : Μικέδη Ευθυμία

Καθηγήτρια : Πέπα Μαρία

Θεσσαλονίκη
Ιανουάριος 2012

Περιεχόμενα

<u>Περιεχόμενα</u>	σελ.	2
<u>Πρόλογος</u>	σελ.	4
<u>Εισαγωγή</u>	σελ.	5
<u>Κεφάλαιο 1: Η Ιστορία του Μακιγιάζ</u>	σελ.	6
<u>Κεφάλαιο 2: Τα σπέσιαλ Εφέ στον Κινηματογράφο</u>		
2.1 Γενικά στοιχεία	σελ.	11
2.2 Εξέλιξη των Σπέσιαλ Εφέ	σελ.	12
2.3 Όσκαρ Μακιγιάζ και Σπέσιαλ Εφέ	σελ.	13
<u>Κεφάλαιο 3: Η Τέχνη της Προσθετικής Υλικών στα Σπέσιαλ Εφέ</u>		
3.1 Τι είναι προσθετικό μακιγιάζ	σελ.	18
3.2 Τεχνική	σελ.	18
<u>Κεφάλαιο 4: Υλικά σπέσιαλ εφέ</u>		
4.1 Είδη από αίμα	σελ.	21
4.2 Υλικά για το προσθετικό μακιγιάζ	σελ.	22
4.3 Υλικά για γήρανση, ουλές και εγκαύματα	σελ.	24
4.4 Υλικά κατασκευής φαλάκρας	σελ.	25
4.5 Επιπρόσθετα υλικά για τη δημιουργία σπέσιαλ εφέ	σελ.	25
<u>Κεφάλαιο 5: Είδη σπέσιαλ εφέ</u>		
5.1 Φαλάκρα	σελ.	27
5.2 Κάλυψη φρυδιών - Τρόποι εξαφάνισης		
1. Σαπούνι	σελ.	28
2. Κόλλα	σελ.	29
3. Πλαστικό Φιλμ	σελ.	29
4. Ύφασμα	σελ.	29
5. Κερί	σελ.	30
6. Λάτεξ	σελ.	30

5.3	Εφέ στα μάτια		
1.	Δάκρυα	σελ.	31
2.	Αλλαγή χρώματος των ματιών με τη χρήση φακών επαφής	σελ.	31
3.	Μαυρισμένο μάτι	σελ.	31
4.	Σακούλες ματιών	σελ.	32
5.	Πεσμένο βλέφαρο	σελ.	32
6.	Μάτι τυφλό με λάτεξ	σελ.	32
5.4	Κατασκευή μύτης – πηγουνιού – αυτιών	σελ.	33
5.5	Αξύριστη εμφάνιση	σελ.	33
5.6	Δημιουργία γενειάδας	σελ.	34
5.7	Δόντια	σελ.	35
5.8	Φακίδες	σελ.	35
5.9	Γήρανση προσώπου	σελ.	35
5.10	Γήρανση χεριών	σελ.	38
5.11	Κοψίματα		
1.	Κομμένη φλέβα	σελ.	39
2.	Κομμένο δάχτυλο	σελ.	40
5.12	Έγκαυμα με χρήση λάτεξ	σελ.	40
5.13	Τραύμα από σφαίρα	σελ.	41
5.14	Μώλωπες	σελ.	42
5.15	Γρατζουνιές – Εκδορές	σελ.	42
5.16	Δημιουργία ιδρώτα	σελ.	43
5.17	Δημιουργία ελιάς με υγρό λάτεξ	σελ.	43

Κεφάλαιο 6: Άλλες τεχνικές μακιγιάζ

6.1	Ψιμυθίωση σώματος (Body Painting)		
1.	Το bodypainting	σελ.	44
2.	Παραλλαγές	σελ.	46
6.2	Αερογράφος	σελ.	47
6.3	Τατουάζ	σελ.	48
6.4	Χέννα	σελ.	49

<u>Επίλογος</u>	σελ.	51
-----------------	------	----

<u>Ευχαριστίες</u>	σελ.	52
--------------------	------	----

<u>Βιβλιογραφία</u>	σελ.	53
---------------------	------	----

Πρόλογος

Κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών σπουδών μου αποκόμισα αρκετές εμπειρίες από όλους τους τομείς του επαγγέλματος που επέλεξα να ακολουθήσω. Η αισθητική έχει ένα μεγάλο φάσμα αντικειμένων και κάποια στιγμή καλείται ο καθένας να αποφασίσει για το σε ποιο από τα αντικείμενα αυτά θέλει να εξειδικευτεί.

Συλλέγοντας, λοιπόν, κατά τη διάρκεια των μαθημάτων, τις πρώτες εμπειρίες επάνω στο επάγγελμά μου, κατέληξα στο ότι ο τομέας εκείνος που θέλω να ακολουθήσω στη σταδιοδρομία μου ως αισθητικός, είναι εκείνος του μακιγιάζ. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και επέλεξα η πτυχιακή μου εργασία να αναφέρεται στο μακιγιάζ και συγκεκριμένα σε έναν από τους αγαπημένους μου κλάδους: Τον κλάδο της προσθετικής και του τρισδιάστατου μακιγιάζ.

Η εργασία μου έχει τίτλο *“Τρισδιάστατο Μακιγιάζ”* και φέρει πληροφορίες σχετικά με τη δημιουργία, την εξέλιξη και τις τεχνικές εφαρμογής του. Αναφέρεται, αρχικά, στην ιστορία του μακιγιάζ και στην εξέλιξή του, φέρνοντας παραδείγματα τα οποία απέχουν μεταξύ τους είτε χιλιομετρικά, είτε χρονικά.

Στη συνέχεια, καταγράφεται η συνεισφορά των σπέσιαλ εφέ στον κινηματογράφο και γίνεται μια μικρή αναφορά στο πως εξελίχθηκαν και πως έφτασαν σήμερα να αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα βραβεία Όσκαρ, την υπέρτατη τιμή για την Έβδομη Τέχνη.

Στο τρίτο σκέλος της εργασίας, γίνεται εκτενής ανάλυση των υλικών που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία σπέσιαλ εφέ, καθώς και των τεχνικών εφαρμογής τους, παραθέτοντας οπτικά παραδείγματα, αποτελέσματα δικών μου προσπαθειών.

Στο τελευταίο κομμάτι αναφέρω τις κυριότερες, πέρα από την προσθετική, μορφές τρισδιάστατου μακιγιάζ. Το bodypainting, τον αερογράφο, το τατουάζ και τη χέννα.

Εισαγωγή

Από την αρχαιότητα ακόμα το μακιγιάζ αποτελούσε τρόπο έκφρασης και επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων. Είναι μια ειδική αισθητική τεχνική στην οποία χρησιμοποιώντας διάφορα κοσμητικά προϊόντα μπορεί να μεταβληθεί, να αλλοιωθεί ή να μεταμορφωθεί η όψη του προσώπου ανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Χωρίζεται σε δύο τύπους: Α) Το αισθητικό μακιγιάζ στόχος του οποίου είναι η ανάδειξη της προσωπικότητας του ατόμου και η βελτίωση της εμφάνισής του μέσα από την ανάδειξη των χαρακτηριστικών του. Β) Το επαγγελματικό μακιγιάζ το οποίο είναι πιο εξειδικευμένο και έχει ως σκοπό τη ριζική αλλαγή της εμφάνισης του ατόμου.

Τα σπέσιαλ εφέ αποτελούν μια τεχνική η οποία απαιτεί ιδιαίτερες ικανότητες και υπομονή ώστε να δοθεί το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Παρόλο που στις μέρες μας έχουμε το πλεονέκτημα της χρήσης της τεχνολογίας, είναι ξεκάθαρο πως δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αντικαταστήσει το ρεαλισμό του μακιγιάζ. Αντίθετα όταν οι ειδικοί των ψηφιακών εφέ συνεργάζονται με τους τεχνικούς του μακιγιάζ, παράγεται το ιδανικότερο αποτέλεσμα.

Το bodypainting, η χέννα και το τατουάζ ανήκουν στις πρώτες μορφές μακιγιάζ σώματος που χρησιμοποιήθηκαν από πρωτόγονους λαούς, ενώ οι γνώσεις και η τέχνη που τα περιβάλλουν συνεχίζουν να εξελίσσονται μέχρι σήμερα.

Ειδικά για το bodypainting, άμεση εξέλιξη αποτελεί ο αερογράφος καθώς προσφέρει καλύτερη ποιότητα στο αποτέλεσμα. Η ανάπτυξη του *high definition* στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο, τον κατέστησε γνωστό στο ευρύ κοινό. Μεγάλο, επίσης, πλεονέκτημα σε σχέση με τον πρόγονό του είναι το ότι η μέθοδος εφαρμογής του, κατά την οποία απουσιάζει οποιαδήποτε επαφή εργαλείων με το δέρμα τον προάγει σε επίπεδο υγιεινής.

Γενικά, η τεχνική της ψιμυθίωσης διαθέτει ένα μεγάλο εύρος τεχνοτροπιών, το οποίο προσαρμόζεται και εξελίσσεται κάθε φορά, ανάλογα με τις απαιτήσεις της εποχής. Το σίγουρο είναι πως, σύντομα ή όχι, στο μέλλον θα παρουσιαστούν νέες ιδέες στο χώρο που θα αντικαταστήσουν τις ήδη υπάρχουσες. Και θα πρέπει κάθε φορά ο τεχνικός να ενημερώνεται και να εκπαιδεύεται σε αυτές, έτσι ώστε να μένει ανταγωνιστικός στο χώρο του.

Κεφάλαιο 1: Η Ιστορία του Μακιγιάζ

Είναι κοινή άποψη πως από τα αρχαία χρόνια, οι άνθρωποι από όλο τον κόσμο είχαν μια ενστικτώδη αίσθηση υπερηφάνειας την οποία την εξέφραζαν με την περιποίηση και την αμφίεση. Το κυνήγι της ελκυστικότητας δεν περιορίζεται σε μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων, αλλά αποτελεί μια παγκόσμια έννοια. Οι άνθρωποι έχουν κάνει σχεδόν τα πάντα στα πρόσωπα και στα σώματά τους στο όνομα της ομορφιάς, οπότε οι έννοιες της ιδανικής ομορφιάς δεν ήταν ποτέ οι ίδιες. Συνεπώς, κάτι που μπορεί να συμβαδίζει με τις αισθήσεις ενός πολιτισμού ή μιας κουλτούρας μπορεί να εμφανίζεται εντελώς μη ελκυστικό σε έναν άλλο.

Σε όλη την ιστορία οι άνθρωποι ζωγράφιζαν, σημάδευαν, χειραγωγούσαν και διακοσμούσαν τα σώματα και τα πρόσωπά τους. Σήμερα είμαστε εξοικειωμένοι με την αισθητική χειρουργική, τα εμφυτεύματα, μια ποικιλία τεχνητών μέσων, μια ευρεία γκάμα αισθητικών παρεμβάσεων και αμέτρητες πιθανότητες για τη διατήρηση της νεότητας και της ελκυστικότητας. Οι *make-up artists* χρειάζονται γνώση των ιστορικών πρακτικών, ειδικότερα αν σχεδιάζουν μια καριέρα στο χώρο του θεάτρου.

Είναι συναρπαστική η αναθεώρηση κάποιων από τα πιο σημαντικά γεγονότα της ιστορίας αναφορικά με την τέχνη του μακιγιάζ, ειδικά αν θυμηθεί κανείς πως η αναζήτηση της ομορφιάς είναι τόσο παλιά όσο και ο παγκόσμιος πολιτισμός.

Αρχαιότητα

Αίγυπτος

Τα πρώτα αρχαιολογικά στοιχεία χρήσης μείκ-απ έρχονται από την αρχαία Αίγυπτο, γύρω στο 3,500 π.Χ., με τη Νεφερτίτη να το χρησιμοποιεί.

Ινδιάνοι

Το βάψιμο του προσώπου για τους Ινδιάνους της Αμερικής ήταν σημαντικό μέρος του πολιτισμού τους. Η κάθε φυλή είχε το δικό της τρόπο βαψίματος. Δεν ήταν τόσο πράξη καλλωπισμού, όσο κοινωνικής διάκρισης και θρησκευτικού πνεύματος. Για τις βαφές χρησιμοποιούσαν ρίζες, μούρα και φλοιούς δέντρων. Τα χρώματα είχαν ιδιαίτερη σημασία: το κόκκινο ήταν το χρώμα του πολέμου, το μαύρο το χρώμα της ζωής και το φορούσαν κατά τη διάρκεια πολεμικών προετοιμασιών. Το πράσινο ενίσχυε τη νυχτερινή όραση ενώ το κίτρινο ήταν το χρώμα του θανάτου.

Ινδία

Το βάψιμο του προσώπου είναι μέρος του Ινδικού πολιτισμού από την αρχαιότητα. Οι άντρες συνήθιζαν να το χρησιμοποιούν για καμουφλάζ όταν κυνηγούσαν, ενώ αποτελούσε μέρος θρησκευτικών τελετουργιών και του χορού. Το πιο γνωστό είδος μακιγιάζ στον Ινδικό πολιτισμό είναι το “bindi”, δηλαδή η κόκκινη τελεία που βάζουν οι γυναίκες στο μέτωπο τους.

Παραδοσιακά, είναι μια κουκίδα κόκκινου χρώματος που εφαρμόζεται στο κέντρο του μετώπου κοντά τα φρύδια, αλλά μπορεί επίσης να συμπληρώνεται από κόσμημα. Η περιοχή ανάμεσα στα φρύδια εκπροσωπεί τη σοφία και το “bindi” βοηθάει στη διατήρηση της συγκέντρωσης, ενώ ταυτόχρονα προστατεύει από κακή τύχη. Το κόκκινο αντιπροσωπεύει την τιμή, την αγάπη και την ευημερία. Παλιότερα το φόραγαν οι παντρεμένες γυναίκες, σήμερα όμως φοριέται από οποιαδήποτε.

Ελλάδα

Το 200 π.Χ. οι γυναίκες της αρχαίας Ελλάδας συνήθιζαν να βάφουν το πρόσωπό τους άσπρη σκόνη μολύβδου και κιμωλία για να φωτίζουν το δέρμα τους. Τότε θεωρείτο της μόδας, η γυναίκα να έχει χλωμή επιδερμίδα.

Ρώμη

Η αισθητική και στη Ρώμη ευνοούσε τη χλωμή επιδερμίδα. Οι άνδρες φορούσαν επίσης μακιγιάζ για να ελαφρύνουν τον τόνο του δέρματος τους, ενώ χρησιμοποιούσαν λευκή σκόνη μολύβδου, κιμωλία, και κρέμες για να τον φωτίσουν. Οι πλούσιοι Ρωμαίοι προτιμούσαν μια λευκή πάστα μολύβδου, η οποία τελικά ήταν δηλητηριώδης και μπορούσε να οδηγήσει σε παραμόρφωση και θάνατο. Η κρέμα του μείκ-απ ήταν φτιαγμένη από ζωικό λίπος, άμυλο και οξείδιο του κασσίτερου. Το λίπος γινόταν από πτώματα ζώων, που θερμαίνονταν για να αφαιρεθεί το χρώμα. Το ζωικό λίπος της έδινε απαλή υφή ενώ το οξείδιο του κασσίτερου της έδινε χρώμα.

Ιαπωνία

Όταν σκεφτεί κανείς την Ιαπωνία, το πρώτο πράγμα που έρχεται στο μυαλό είναι οι γυναίκες με το άσπρο πρόσωπο και τα κόκκινα χείλη. Το παραδοσιακό μακιγιάζ μιας γκέισας αποτελείται από μια παχιά λευκή βάση, με κόκκινο κραγιόν και κόκκινες και μαύρες αποχρώσεις γύρω από τα μάτια και τα φρύδια. Αρχικά, η λευκή μάσκα βάσης γινόταν με μόλυβδο, αλλά μετά την ανακάλυψη ότι δηλητηρίαζε το δέρμα και προκαλούσε τρομερά δερματικά προβλήματα, αντικαταστάθηκε με σκόνη ρυζιού. Το βάψιμο άλλαζε σχετικά ανάλογα με το που θα παρευρίσκονταν αλλά και από την ηλικία τους (μαθητευόμενες ή μεγαλύτερες).

Μεσαίωνας

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, στην Ευρώπη, θεωρείτο «της μόδας» για τις γυναίκες να έχουν χλωμό δέρμα. Το χλωμό πρόσωπο δήλωνε την ανώτερη κοινωνική τάξη. Οι μαυρισμένες γυναίκες θεωρούνταν χαμηλότερης κοινωνικής τάξης. Οι γυναίκες φορούν μπογιά μολύβδου που διαλυόταν στο νερό ή πούδρα. Τον 6ο αιώνα, οι γυναίκες συχνά προκαλούσαν αιμορραγία στον εαυτό τους για να πετύχουν τη χλωμή επιδερμίδα. Μία από τις πιο δημοφιλείς πούδρες ονομαζόταν “Aqua Tofana”, που ήταν πούδρα αρσενικού. Αυτή ήταν δηλητηριώδης και αρκετές γυναίκες έχασαν τη ζωή τους.

17ος αιώνας

Σε όλο το 17ο αιώνα, οι γυναίκες φορούσαν “ceruse”, ένα μίγμα ξιδιού και λευκού μολύβδου. Είχε την ιδιότητα να ασπρίζει το δέρμα και πολλές γυναίκες το χρησιμοποιούσαν, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τη *Βασίλισσα Ελισάβετ της Αγγλίας*. Το μείγμα όμως ήταν δηλητηριώδες και προκαλούσε φθορές στο δέρμα, τριχόπτωση και η χρόνια χρήση προκαλούσε ακόμη και θάνατο.

18ος αιώνας

Τον 18ο αιώνα, ο *Λουδοβίκος ο 15^{ος}* έκανε «της μόδας» για τους άνδρες να φορούν μείκ-απ από μόλυβδο. Επίσης και οι θεατρικοί ηθοποιοί φορούσαν μια βαριά λευκή βάση.

Στα τέλη του 18ου αιώνα και στις αρχές του 19ου αιώνα, η βασίλισσα απαγόρευσε το μείκ-απ γιατί θεωρούσε πως ήταν κατάλληλο μόνο για πόρνες και γυναίκες χαλαρών ηθών. Το μείκ-απ ήταν αποδεκτό μόνο για τους ηθοποιούς.

Σύγχρονη εποχή

Το σημερινό μείκ-απ βρίσκει τις ρίζες του στον *Carl Baudin*, ηθοποιό του θεάτρου “*Leipzeiger Stalt*”, της Γερμανίας. Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα ο Baudin ανέπτυξε μια πάστα που άλλαζε το χρώμα του δέρματος, στην προσπάθειά του να αποκρύψει την ένωση μεταξύ της περούκας και το μετώπου του. Αποτελούνταν από ψευδάργυρο, ώχρα και το λαρδί. Η κρέμα έγινε τόσο δημοφιλής στους άλλους ηθοποιούς που ο Baudin άρχισε την εμπορική παραγωγή της, δημιουργώντας το πρώτο θεατρικό μακιγιάζ. Αυτό αποτελούσε το θεατρικό μείκ-απ μέχρι το 1914.

Κεφάλαιο 2: Τα Σπέσιαλ Εφέ στον Κινηματογράφο

2.1 Γενικά στοιχεία

Τα ειδικά εφέ βοηθούν ένα φιλμ ή ένα έργο να γίνει πιο εντυπωσιακό οπτικά. Αποτελούν ένα βασικό παράγοντα για την εικαστική τέρψη του θεατή. Όταν, δε, τα καλά ειδικά εφέ συνδυάζονται με μια ρεαλιστική σκηνοθεσία, ένα σωστά δομημένο σενάριο και καλές ερμηνείες, τότε το αποτέλεσμα είναι αναμφίβολα επιτυχημένο.

Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι αρκετά οπτικά οξυδερκείς ώστε να διακρίνουν και να ξεχωρίσουν τα ειδικά εφέ όταν αυτά δεν γίνουν σωστά. Παρ' όλα αυτά υπάρχει ένα μεγάλο φάσμα διαφορετικών ειδικών εφέ. Μπορεί αυτά να εμπλέκονται με σκηνικά, στηρίγματα, φωτισμό, ήχο ή γραφικά από υπολογιστή. Στην παρούσα πτυχιακή εργασία θα δοθεί βάρος μόνο με τον τομέα των ειδικών εφέ που μπορούν να δημιουργηθούν μέσω του μακιγιάζ, καθώς και με τη δημιουργία τεχνητών μελών τα οποία χρησιμοποιούνται στο μακιγιάζ.

Όταν ένα φιλμ περιέχει αιματηρά ειδικά εφέ, πρέπει να παρθεί μια απόφαση για το κατά πόσο επιθυμούν οι συντελεστές να είναι τα εφέ ρεαλιστικές απεικονίσεις και κατά πόσο το επιθυμεί το κοινό. Υπάρχει αρκετά μεγάλη διαφορά. Όταν το κεφάλι ενός τέρατος (ή γενικά του «κακού» της ταινίας) εκρήγνυται, τότε εμπεριέχεται μια ιδιαίτερη υπερβολή ώστε να φανεί εντυπωσιακό. Στην πραγματικότητα οι περισσότερες σφαίρες αφήνουν μόνο μια μικρή τρύπα στο δέρμα. Αντίθετα, τα κοψίματα και τα ατυχήματα στην πραγματικότητα μοιάζουν μερικές φορές με ειδικά εφέ. Μάλιστα πολλές φορές λόγω του ότι ο θεατής δεν έχει σωστή εικόνα για το πώς πραγματικά μοιάζει μια πληγή, μπορεί ένα άκρως ρεαλιστικό εφέ να του φανεί αναληθές και κακοφτιαγμένο. Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό πριν ξεκινήσει σε μια ταινία η δημιουργία των εφέ, να χαράσσεται μια «πολιτική» αναφορικά με την αναλογία ρεαλισμού/υπερβολής που θα δοθεί σε όλα τα εφέ της ταινίας.

Στις μέρες μας η πλειονότητα των οπτικών και ειδικών εφέ δημιουργείται μέσα από σχεδιαστικά προγράμματα πανίσχυρων υπολογιστών, τα οποία από το 1990 και μετά βρίσκονται σε μια διαρκή εξέλιξη. Όσο όμως εξελιγμένα και αν είναι πλέον τα προγράμματα αυτά είναι αρκετά απίθανο να προτιμηθούν κάποτε

για τη δημιουργία των εφέ εκείνων που βρίσκονται στον τομέα του make-up artist. Κι αυτό διότι η αληθοφάνεια των δημιουργιών ενός make-up artist δεν μπορεί να συγκριθεί με την ψηφιακή δημιουργία ενός προγράμματος υπολογιστή. Έτσι θα προτιμηθεί ένα τραύμα από σφαίρα κατασκευασμένο από κερί και ψεύτικο αίμα παρά ένα ψηφιακό εφέ το οποίο θα είναι, όχι μόνο λιγότερο ρεαλιστικό, αλλά και περισσότερο χρονοβόρο και δαπανηρό.

Στο βιβλίο αυτό, θα γίνει αναφορά στα εφέ εκείνα τα οποία δεν απειλούνται από τους υπολογιστές, δηλαδή τα μικρής κλίμακας εφέ όπως: τεχνητές πληγές, δημιουργία μικρών τμημάτων και κομμένων μελών σώματος κ.α. Τα εφέ αυτά ανήκουν στο προσθετικό μακιγιάζ και χρησιμοποιούνται πλέον κατά κόρον σε ταινίες, φωτογραφία, διαφημίσεις, θεατρικές παραστάσεις κ.α.

2.2 Εξέλιξη των σπέσιαλ εφέ

Η Έβδομη Τέχνη, παράγει ταινίες, πολλές από τις οποίες είναι αριστουργήματα και συμβάλλουν στον πολιτισμό, την ιστορική μνήμη και την ψυχαγωγία. Από την εποχή του βωβού ακόμη κινηματογράφου, οι ταινίες αυτές έχουν αφήσει εποχή στις κινηματογραφικές αίθουσες. Το φιλοθεάμον κοινό σε όλο τον κόσμο έχει παρακολουθήσει ιστορικές ταινίες εποχής, δράσης, επιστημονικής φαντασίας, κοινωνικές, δραματικές, πολεμικές και κωμωδίες. Μνημειώδεις και απaráμιλλες πολλές από αυτές δημιουργούν πολιτισμό, ψυχαγωγούν, ενώνουν τους ανθρώπους σε ολόκληρο τον κόσμο, προβληματίζουν, αμφισβητούν και προκαλούν. Τα πρόσωπα των ηθοποιών που ενσάρκωσαν τους ρόλους σε αυτές τις ταινίες έγιναν αντικείμενα λατρείας και μίμησης από ανθρώπους σε όλο τον κόσμο. Η φυσιογνωμία τους και ο χαρακτήρας που υποδύθηκαν έγινε πρότυπο για εκατομμύρια θεατές. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι στη δημιουργία αυτών, σημαντικό ρόλο έχει η τεχνική της ψιμυθίωσης.

Υπήρχαν πάντα στο χώρο του κινηματογράφου, δημιουργικοί άνθρωποι οι οποίοι ξεγελούσαν τα μάτια των θεατών με οπτικά και ειδικά εφέ στο μακιγιάζ, από το ξεκίνημά του τη δεκαετία του 1890. Εικάζεται πως ο πρώτος μεγάλος δάσκαλος των ειδικών εφέ μακιγιάζ ήταν ο ηθοποιός Lon Chaney ο οποίος δημιούργησε και εφάρμοσε το δικό του μείκ-απ στις κλασσικές ταινίες τρόμου *"The phantom of the Opera"*, *"The Unknown"* και στο *"The Hunchback of Notre Dame"*. Η Elizabeth Taylor, στο ρόλο της Κλεοπάτρας, άφησε εποχή και επηρέασε το μακιγιάζ των γυναικών σε όλο τον πλανήτη, για περισσότερο από μια δεκαετία, με τα

μεγάλα εκφραστικά μάτια της. Ο Dustin Hoffman και ο Robin Williams, πειστικότεροι στους ρόλους γυναικών, χάρισαν απίστευτο γέλιο και συγκίνηση στις ταινίες *“Tootsi”* και *“Mrs Doubtfire”* αντίστοιχα. Αρκετά χρόνια μετά τον Lon Chaney, ο νικητής βραβείου Όσκαρ, Dick Smith αναγνωρίστηκε ως ο πατέρας του προσθετικού μακιγιάζ σε πολλαπλά επίπεδα, έχοντας δημιουργήσει τον 121 ετών *Jack Crabb*, για την ταινία του Arthur Penn *“Little Big Man”* με πρωταγωνιστή και πάλι τον Dustin Hoffman, χρησιμοποιώντας 14 ξεχωριστά κομμάτια προσθετικού υλικού.

Τέσσερις δεκαετίες αργότερα η μέθοδος προσθετικής του Smith υπάρχει ακόμα μέσα στην βιομηχανία θεάματος ως η βασική μέθοδος εφαρμογής μείκ-απ. Τα παραδείγματα της μεθόδου είναι όσο περνά ο καιρός όλο και εντονότερα και η ποιότητα των αποτελεσμάτων ανεβαίνει συνεχώς. Ένα τέτοιο παράδειγμα σύγχρονης κορύφωσης της ποιότητας των τεχνικών μακιγιάζ προσέφερε η ταινία *«Η Απίστευτη Ιστορία του Benjamin Button»*. Στην ταινία αυτή ο Brad Pitt, καθήλωσε τους θεατές, καθώς μεταμορφωνόταν από γερασμένο – βρέφος σε μεσήλικα – νεαρό και σε ένα νεανίζοντα γέρο.

2.3 Όσκαρ Μακιγιάζ και Σπέσιαλ Εφέ

Η ανάδειξη των εφέ στον κινηματογράφο ως βασικό μέσο για την επίτευξη ενός αρμονικού αποτελέσματος διετέλεσε το βασικό λόγο για τη θέσπιση του Όσκαρ Μακιγιάζ το 1981. Η ταινία *“The Elephant-Man”* το 1980 προκάλεσε αντιδράσεις σε όλους του κινηματογραφόφιλους, καθώς έγινε ευρέως διαδεδομένη η ιδέα πως η δουλειά που είχε γίνει στο μακιγιάζ της ταινίας έπρεπε να επιβραβευτεί. Κι αν τελικά η ίδια η ταινία δεν πήρε ποτέ αγαλματίδιο, αποτέλεσε το μοχλό πίεσης ώστε η Επιτροπή των Όσκαρ να θεσπίσει από το 1981, το *Βραβείο Όσκαρ Καλύτερου Μακιγιάζ*.

Έκτοτε, η κατηγορία αυτή είναι ισότιμη και ισάξια με όλες τις υπόλοιπες κατηγορίες των βραβείων και ο ανταγωνισμός μεταξύ των καλλιτεχνών και των δημιουργών είναι πάντα έντονος.

Βετεράνος της κατηγορίας βραβείων Όσκαρ, για μείκ-απ και special effects, είναι ο Rick Baker, ο οποίος έχει κερδίσει 6 Όσκαρ μακιγιάζ, ενώ ήταν υποψήφιος στην ίδια κατηγορία για άλλες τρεις ταινίες. Τον Rick Baker ακολουθούν με τις περισσότερες υποψηφιότητες, οι Greg Cannom (4 νίκες, 8 υποψηφιότητες), Ve Neill (3 νίκες, 7 υποψηφιότητες) και Michelle Burke (2 νίκες, 6 υποψηφιότητες).

Αναλυτικά οι νικητές και οι υποψηφιότητες:

- **1981 Ένας Αμερικάνος Λυκάνθρωπος στο Λονδίνο - Richard A. Baker**
 - *Heartbeeps* - Stan Winston
- **1982 Ο Πόλεμος για τη Φωτιά - Sarah Monzani & Michele Burke**
 - *Γκάντι* - Tom Smith
- **1983 -**
- **1984 Αμαντέους - Paul LeBlanc & Dick Smith**
 - *2010 Το Έτος της Παγκόσμιας Συμφιλίωσης* - Michael Westmore
 - *Ο Θρύλος του Ταρζάν, Άρχοντα της Ζούγκλας* - Richard A. Baker|Rick Baker & Paul Engelen
- **1985 Η Μάσκα - Michael Westmore & Zoltan Elek**
 - *Το Πορφυρό Χρώμα* - Ken Chase
 - *Άοπλος και Επικίνδυνος* - Carl Fullerton
- **1986 Η Μύγα - Chris Walas & Stephan Dupuis**
 - *Η Αμαζόνα της Χαμένης Φυλής* - Michael Westmore & Michele Burke
 - *Ο Θρύλος* - Peter Robb-King & Rob Bottin
- **1987 Χάρι, ο Απίθανος - Rick Baker**
 - *Happy New Year* - Bob Laden
- **1988 Ο Σκαθαροζούμης - Ve Neill, Steve LaPorte & Robert Short**
 - *Ο Πρίγκιπας της Ζαμούντα* - Rick Baker
 - *Σκρουτζ* - Tom Burman & Bari Dreiband-Burman
- **1989 Ο Σωφέρ της κυρίας Νταίζυ - Manlio Rocchetti, Lynn Barber & Kevin Haney**
 - *Οι Περιπέτειες του Βαρώνου Μυνχάουζεν* - Maggie Weston & Febrizio Sforza
 - *Dad* - Dick Smith, Ken Diaz & Greg Nelson
- **1990 Dick Tracy - John Caglione & Doug Drexler**
 - *Σιρανό ντε Μπερζεράκ* - Michele Burke & Jean-Pierre Eychenne
 - *Ο Ψαλιδοχέρης* - Ve Neill & Stan Winston
- **1991 Εξολοθρευτής 2: Ημέρα της Κρίσεως - Stan Winston & Jeff Dawn**
 - *Κάπτεν Χουκ* - Greg Cannom, Manly Westmore & Christina Smith
 - *Σταρ Τρεκ 6 : Η Άγνωστη Χώρα* - Michael Mills, Edward French & Richard Snell

- **1992** ***Dracula* - Greg Cannom, Michele Burke & Matthew W. Mungle**
 - *Η Επιστροφή του Μπάτμαν* - Ve Neill, Ronnie Specter & Stan Winston
 - *Χόφα* - Greg Cannom, Ve Neill & John Blank
- **1993** ***Η Κυρία Ντάπφαιρ* - Greg Cannom, Ve Neill & Yolanda Toussieng**
 - *Φιλαδέλφεια* - Carl Fullerton & Alan D'Angerio
 - *Η Λίστα του Σίντλερ* - Christina Smith, Matthew Mungle & Judy Alexander Cory
- **1994** ***Ed Wood* - Rick Baker, Ve Neill & Yolanda Toussieng**
 - *Φόρεστ Γκαμπ* - Daniel C. Striepeke, Hallie D'Amore & Judith A. Cory
 - *Mary Shelley's Frankenstein* - Daniel Parker, Carol Hemming & Paul Engelen
- **1995** ***Braveheart* - Peter Frampton, Paul Pattison & Lois Burwell**
 - *Η Οικογένεια Μου* - Ken Diaz & Mark Sanchez
 - *Roommates* - Greg Cannom, Bob Laden & Colleen Callaghan
- **1996** ***Δάσκαλος για Κλάματα* - Rick Baker & David LeRoy Anderson**
 - *Φαντάσματα από το Παρελθόν* - Matthew W. Mangle & Deborah La Mia Denaver
 - *Σταρ Τρεκ: Η πρώτη Επαφή* - Michael Westmore, Scott Wheeler & Jake Garber
- **1997** ***Οι Άντρες με τα Μαύρα* - Rick Baker & David LeRoy Anderson**
 - *Mrs. Brown* - Lisa Westcott, Veronica Brebner & Beverley Binda
 - *Τιτανικός* - Tina Earbshaw, Greg Cannom & Simon Thompson
- **1998** ***Ελίζαμπεθ* - Jenny Shircore**
 - *Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν* - Lois Burwell, Conor O'Sullivan & Daniel C. Striepeke
 - *Ερωτευμένος Σαίξπηρ* - Lisa Westcott & Veronica Brebner

- **1999** ***Η Παράσταση μιας Ζωής - Christine Blundell & Trefor Proud***
 - *Ο άνθρωπος των δύο αιώνων - Greg Cannom*
 - *Κατά λάθος κατάδικοι - Rick Baker*
 - *Ο κατάσκοπος που με κουτούπωσε - Michele Burke & Mike Smithson*
- **2000** ***Ο Κατεργάλης των Χριστουγέννων - Rick Baker & Gail Ryan***
 - *Το Κελί - Michele Burke & Edouard Henriques*
 - *Στη σκιά του βρυκόλακα - Ann Buchanan & Amber Sibley*
- **2001** ***Ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών: Η Συντροφιά του Δαχτυλιδιού - Peter Owen & Richard Taylor***
 - *Ένας Υπέροχος Άνθρωπος - Greg Cannom & Colleen Callaghan*
 - *Moulin Rouge! - Maurizio Silvi & Aldo Signoretti*
- **2002** ***Φρίντα - Beatrice De Alba & John Jackson***
 - *Η μηχανή του χρόνου - John Elliott, Jr. & Barbara Lorenz*
- **2003** ***Ο Άρχοντας των Δαχτυλιδιών: Η Επιστροφή του Βασιλιά - Richard Taylor & Peter King***
 - *Master and Commander: The Far Side of the World - Edouard Henriques & Yolanda Toussieng*
 - *Οι Πειρατές της Καραϊβικής: Η Κατάρτα του Μαύρου Μαργαριταριού - Ve Neill & Martin Samuel*
- **2004** ***Λέμονι Σνίκετ: Μια σειρά από ατυχή γεγονότα - Valli O'Reilly & Bill Corso***
 - *Τα Πάθη του Χριστού - Keith Vanderlaan & Christien Tinsley*
 - *Η θάλασσα μέσα μου - Jo Allen & Manolo García*
- **2005** ***Το Χρονικό της Νάρνια: Το Λιοντάρι, η Μάγισσα και η Ντουλάπα - Howard Berger & Tami Lane***
 - *Ο άνθρωπος που έγινε θρύλος - David Leroy Anderson & Lance Anderson*
 - *Ο Πόλεμος των Άστρων: Επεισόδιο 3 - Η Εκδίκηση των Σιθ - Dave Elsey & Nikki Gooley*
- **2006** ***Ο Λαβύρινθος του Πάνα - David Marti & Montse Ribe***
 - *Apocalypto - Aldo Signoretti & Vittorio Sodano*
 - *Click - Bill Corso & Kazuhiro Tsuji*

- **2007** **Ζωή σαν Τριαντάφυλλο - Didier Lavergne & Jan Archibald**
 - *Norbit* - Rick Baker & Kazuhiro Tsuji
 - *Οι Πειρατές της Καραϊβικής: Στο Τέλος του Κόσμου* - Ve Neill & Martin Samuel
- **2008** **Η Απίστευτη Ιστορία του Μπέντζαμιν Μπάτον – Greg Cannom**
 - *Σκοτεινός Ιππότης* – John Caglione, Jr. & Conor O'Sullivan
 - *Hellboy II: Η Χρυσή Στρατιά* – Mike Elizalde & Thom Floutz
- **2009** **Star Trek – Burney Berman, Mindy Hall & Joel Hurlow**
 - *Il Divo* – Aldo Signoretti & Vittorio Sodano
 - *The Young Victoria* – John Henry Gordon & Jenny Shircoure
- **2010** **Ο Λυκάνθρωπος – Rick Baker & Dave Elsey**
 - *Barney's Version* – Andrienne Morrot
 - *The Way Back* – Edward F. Enriquez, Gregory Funk & Yolanda Toussieng

Κεφάλαιο 3: Η Τεχνική της Προσθετικής Υλικών στα Σπέσιαλ Εφέ

3.1 Τι είναι προσθετικό μακιγιάζ

Προσθετικό μακιγιάζ (αλλιώς προσθετικά εφέ) είναι η διαδικασία της χρήσης προσθετικών τεχνικών όπως είναι η γλυπτική, ώστε να δημιουργήσει προχωρημένα ειδικά εφέ.

3.2 Τεχνική

Σμιλεύοντας τεχνητά μέλη σώματος τα οποία βασίζονται στο πραγματικό σώμα του ατόμου που τα φοράει, οι make-up artists έχουν τη δυνατότητα να πετύχουν πολύ ρεαλιστικά και πιστευτά αποτελέσματα. Με σωστά χρησιμοποιημένο προσθετικό μακιγιάζ, ένας άνθρωπος μπορεί να μεγαλώσει ηλικιακά ή σωματικά, να αλλάξει σχήμα ή να μετατραπεί σε εντελώς διαφορετικό είδος. Και όλα αυτά μόνο με την ικανότητα του make-up artist.

Το προσθετικό μακιγιάζ σχεδόν πάντα ξεκινάει με τη δημιουργία καλουπιών από το σώμα του ηθοποιού. Χρησιμοποιώντας παραδοσιακές μεθόδους γλυπτικής, ο make-up artist θα δημιουργήσει ένα ρεαλιστικό μοντέλο του ηθοποιού κι έτσι θα αποκτήσει μια βάση για να δουλέψει. Η διαδικασία αυτή, η οποία αποκαλείται “lifecasting”, συνήθως γίνεται πριν την παραγωγή, αρκετά πριν η ταινία ξεκινήσει να γυρίζεται.

Για τη δημιουργία τρισδιάστατου προσθετικού μέλους η διαδικασία που ακολουθείται είναι η εξής: Αρχικά δημιουργείται το τρισδιάστατο εκμαγείο του μοντέλου με τη διαδικασία του “lifecasting”. Τα εκμαγεία κατασκευάζονται από σιλικόνη. Το αρχικό καλούπι είναι αδύναμο και ευλύγιστο. Ένα σκληρότερο καλούπι το οποίο συνήθως φτιάχνεται από γάζες, δημιουργείται πάνω από το αρχικό καλούπι ώστε να προσθέσει υποστήριξη.

Έτσι δημιουργείται το «αρνητικό» καλούπι, το οποίο είναι στην ουσία η εξωτερική μορφή του μοντέλου. Αυτό στη συνέχεια γεμίζεται με γύψο για να φτιαχτεί ένα «θετικό» καλούπι. Η μορφή του προσθετικού μέλους δημιουργείται με πηλό πάνω στο θετικό καλούπι. Οι άκρες του πηλού πρέπει να είναι όσο το δυνατόν λεπτότερες διότι ο πηλός είναι η βάση για αυτό που στο τέλος θα αποτελέσει το προσθετικό μέλος. Στις άκρες του καλουπιού δημιουργούνται «κλειδιά», δηλαδή σημεία όπου τα δύο μέλη του

καλουπιού (το θετικό και το αρνητικό) θα ενωθούν μεταξύ τους, ώστε να ταιριάζουν απόλυτα. Όταν ολοκληρωθεί το καλούπι δημιουργείται και ένα δεύτερο. Αυτό δίνει ακόμα δύο ή και περισσότερα κομμάτια καλουπιού: ένα θετικό για το πρόσωπο και ένα ή περισσότερα αρνητικά για το πρόσωπο με τοποθετημένα τα πρόσθετα μέλη. Όλα τα κομμάτια του πηλού αφαιρούνται προσεκτικά και το πρόσθετο μέλος εφαρμόζεται επάνω στο καλούπι. Το υλικό κατασκευής του πρόσθετου μέλους μπορεί να είναι αφρώδες λάτεξ, ζελατίνη, σιλικόνη ή άλλα παρόμοια υλικά. Το πρόσθετο εφαρμόζεται επάνω στα δύο κομμάτια του καλουπιού και έτσι ξεκινάει η δημιουργία του εφέ.

Με αυτή τη μέθοδο, ο make-up artist μπορεί να ξεκινήσει να αλλάζει και να τροποποιεί τη μορφή ώστε να ταιριάζει με το σχέδιο που χρειάζεται. Ανάλογα με τις ανάγκες της παραγωγής, μπορεί να προσθέσουν ουλές, ρυτίδες, φλέβες ή να αλλάξουν το χρώμα ώστε να δημιουργήσουν ηλικιακές διαφοροποιήσεις ή τραυματισμούς. Η διαδικασία του προσθετικού μακιγιάζ μπορεί να δώσει εξωπραγματικές ιδιότητες σε φυσιολογικές μορφές, όπως πεταχτά αυτιά, έξτρα δόντια ή ακόμα διάφορα προσαρτήματα.

Τα υλικά που χρησιμοποιούνται στο προσθετικό μακιγιάζ μπορεί να εμφανίσουν κάποια δυσκολία καθώς το τελικό προϊόν πρέπει να φορεθεί πάνω στο δέρμα του ηθοποιού. Επιπροσθέτως, αν η τελική προσθήκη πρέπει να φανεί πραγματική πρέπει να κινείται και να μοιάζει σαν δέρμα. Τα πιο συνήθη υλικά που χρησιμοποιούνται σε προσθετικές μάσκες και μέλη σώματος είναι μίξεις από αφρώδες λάτεξ και ζελατίνη. Οι make-up artists πάντα έχουν και εφεδρικά σχέδια γιατί μπορεί κάποιος ηθοποιός να έχει αλλεργικές αντιδράσεις σε κάποιο από τα υλικά και να χρειάζεται κάποια άλλη επιλογή.

Η εφαρμογή του πρόσθετου μέλους μπορεί να πάρει πολλές ώρες, ανάλογα με την πολυπλοκότητά του και το χρόνο που απαιτείται ώστε το κομμάτι να ταιριάζει εντελώς με το σώμα του ηθοποιού. Χρησιμοποιώντας αερογράφο και παραδοσιακές τεχνικές μακιγιάζ, οι make-up artists θα εργαστούν επάνω στο πρόσθετο μέλος ώστε να σιγουρευτούν ότι ο τόνος του δέρματος ταιριάζει απόλυτα με του ηθοποιού και οι άκρες του είναι αόρατες.

Μια από τις πιο δύσκολες διαδικασίες του προσθετικού μακιγιάζ είναι η διατήρηση των άκρων του πρόσθετου μέλους όσο το δυνατόν λεπτότερες. Πρέπει να είναι λεπτές όσο ένα χαρτομάνηλο ώστε να είναι εύκολη η ανάμιξή και η κάλυψή τους και να δημιουργείται ένα αψεγάδιαστο αποτέλεσμα.

Επειδή το προσθετικό μακιγιάζ είναι πλέον τόσο σύνηθες στη δημιουργία ταινιών, οι ηθοποιοί μπορεί να θέτουν όρους στο

συμβόλαιό τους σχετικά με το πόσο χρόνο μπορούν να περνάνε κάθε μέρα στην καρέκλα του μακιγιέρ.

Οι make-up artists που ασχολούνται με την προσθετική συχνά συνεργάζονται με τους ειδικούς των ψηφιακών οπτικών εφέ για να δημιουργήσουν ένα ολοκληρωμένο αποτέλεσμα. Για την σειρά ταινιών “Harry Potter”, οι make-up artists έφτιαξαν την βασική πρόσθετη μάσκα του κακού “Lord Voldemort”, ενώ ειδικά εφέ από υπολογιστή ήταν υπεύθυνα για την κίνηση της επίπεδης «φιδίσιας» μύτης του. Συνδυάζοντας τις εξαιρετικές ικανότητες των make-up artists και των σχεδιαστών ψηφιακών εφέ, δίνεται η δυνατότητα στις ταινίες να δημιουργήσουν πλάσματα που αναπαριστούν πιστά σχεδόν οποιαδήποτε φανταστική δημιουργία.

Κεφάλαιο 4: Υλικά σπέσιαλ εφέ

Υπάρχουν πολλά προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία διαφόρων ειδών σπέσιαλ εφέ. Τα προϊόντα αυτά κυκλοφορούν ευρέως στην αγορά από διάφορες εταιρίες. Μερικά από αυτά, ενδεικτικά, παρατίθενται παρακάτω.

4.1 Είδη από αίμα

- Transparent blood: διαφανές αίμα ημίρρευστο όπου το μακιγιάζ διακρίνεται κάτω από το αίμα. Είναι κατάλληλο για τηλεόραση, θέατρο, κινηματογράφο καθώς ρέει σαν πραγματικό. Δεν στεγνώνει. Αφαιρείται με σαπούνι και νερό. Έχει τρεις αποχρώσεις: Ανοιχτή, μεσαία και σκούρα κόκκινη.
- Film blood: Ειδικό αίμα για κινηματογράφο. Έχει πολύ αληθινό χρώμα. Είναι κατάλληλο για θέατρο, κινηματογράφο και τηλεόραση. Αφαιρείται με νερό. Είναι κατάλληλο τόσο για εσωτερική όσο και για εξωτερική χρήση. Κυκλοφορεί σε αποχρώσεις ανοιχτού και σκούρου κόκκινου.
- Fix blood: Σταθερό αίμα σε μορφή πάστας, αδιάβροχο εύπλαστο σε σωληνάριο. Στεγνώνει γρήγορα και δημιουργεί το εφέ του ξεραμένου αίματος. Αφαιρείται με ασετόν ή τράβηγμα. Έχει αποχρώσεις ανοιχτού και σκούρου κόκκινου.
- Σακουλάκια με αίμα: Είναι ειδικό αίμα σε λεπτό, διαφανές, πλαστικό σακουλάκι για χρήση τόσο εσωτερική όσο και εξωτερική.
- Powder blood: Αίμα σε σκόνη. Τοποθετείται κατευθείαν πάνω στο δέρμα ή στα ρούχα. Όταν έρθει σε επαφή με το νερό (π.χ. βρεγμένο μαχαίρι, ψεκασμός) αμέσως δημιουργείται το εφέ του αίματος. Κυκλοφορεί σε δύο αποχρώσεις, ανοιχτού και σκούρου κόκκινου.
- Internal blood: Είναι αίμα για εσωτερική χρήση μόνο σε κάψουλες ζελατίνης χωρίς νερό. Για σακούλες αίματος το internal blood περιέχει καθαρή αλκοόλη 90%.
- Stimulation blood: Τεχνητό αίμα σε έντονα χρώματα. Δεν περιέχει οινόπνευμα και είναι κατάλληλο για το στόμα και τη μύτη.
- Eye blood: Είναι ειδικό προϊόν για δημιουργία εφέ αίματος στα μάτια και στη μύτη. Π.χ. μάτια με ίκτερο. Στα μάτια τοποθετείται

με σταγονόμετρο και το εφέ παραμένει ορατό 10-20 λεπτά. Κυκλοφορεί σε χρώματα: κόκκινο, μαύρο, μπλε και κίτρινο.

- Αίμα για το στόμα: Κυκλοφορεί σε κάψουλες ζελατίνης που περιέχουν ειδικούς κόκκους οι οποίοι αν μασηθούν την κατάλληλη στιγμή το σάλιο εμφανίζεται σαν αίμα. Δεν πρέπει να χρησιμοποιείται σε μεγάλες ποσότητες γιατί περιέχει οινόπνευμα.
- Τεχνητό αίμα: Είναι υγρό κόκκινο με πυκνότητα αληθινού αίματος. Κυκλοφορεί με ελαφρά διάφανη σύσταση. Κατάλληλο για φωτεινές κηλίδες. Χρησιμοποιείται τέλεια για αναπαράσταση παλιών πληγών. Είναι αδιάβροχο και έτσι χρησιμοποιείται σε σκηνές που γυρίζονται κάτω από το νερό. Για τη δημιουργία αξιόπιστων πληγών τοποθετούνται οι κάψουλες με τεχνητό αίμα στο στόμα ή αλλιώς, η κάψουλα καλύπτεται μέσα στο προσθετικό nose putty και τοποθετείται σε σημείο του σώματος.
- Συνθετικό αίμα: Στα είδη του αίματος περιλαμβάνεται και το συνθετικό αίμα. Επειδή η χρήση του δημιουργεί προβλήματα τόσο στο μακιγιάζ όσο και στη σκηνογραφία – φωτογραφία, για να είναι επιτυχημένο το εφέ του αίματος στο θέατρο, στον κινηματογράφο ή στην τηλεόραση είναι απαραίτητη η συνεργασία όλων των συντελεστών που συμμετέχουν στη σκηνή. Για να βρεθεί ποιο είναι το σωστό χρώμα για το συνθετικό αίμα χρειάζεται ο μακιγιέρ να κάνει το τεστ του χρώματος ώστε να έχει την καλύτερη δυνατή απόχρωση κάτω από τις διαφορετικές συνθήκες φωτισμού. Τέλος, η εμπειρία στη μίξη χρωμάτων των προϊόντων συνθετικού αίματος μπορεί να δώσει διαφορετικές αποχρώσεις αλλά και νέα υλικά.

4.2 Υλικά για το προσθετικό μακιγιάζ

Κάθε μακιγιέρ που είναι υπεύθυνος στην δουλειά του θα πρέπει να είναι σωστά ενημερωμένος για τα υλικά επαγγελματικού μακιγιάζ τόσο όσο αφορά τη σύστασή τους και τις τεχνικές στη χρήση τους, όσο και για τα μέτρα προφύλαξης, καθώς και για τις δυνατότητες απόδοσής τους με τον ανάλογο φωτισμό.

- Προσθετικά: Τεχνικά χαρακτηριστικά κατασκευασμένα από ελαστικό κόμμι, το οποίο είναι προσθετικό για μεταβολές στα χαρακτηριστικά του προσώπου.
- Ελαστικό κόμμι: Καθαρό ελαστικό σε υγρή μορφή που ξεραίνεται εύκολα στον αέρα.

- Λάτεξ: Είναι ελαστικό υλικό που χρησιμοποιείται για να απεικονίζεται γήρανση, ουλές και δερματικές ασθένειες καθώς και σαν προσθετικό στο σώμα και στο πρόσωπο (μύτη).
- Putty: Πλαστικό κολλώδες κερί που χρησιμοποιείται απευθείας στο άτομο για αλλαγές ηλικίας.
- Nose putty: Υλικό με αρκετά σκληρή, κηρώδη σύσταση. Κατάλληλο για αλλαγή σχήματος της μύτης ή για κατασκευή καλουπιών μύτης καθώς και σε άλλες οστέινες περιοχές του προσώπου (πηγούνι / ζυγωματικά). Στο δέρμα προσκολλάται με κόλλα “spirit gum”. Κυκλοφορεί επίσης και μαλακότερο υλικό, το *plastici*.
- Soft putty: Είναι μαλακό κερί για κατασκευή καλουπιών μύτης, το οποίο χρειάζεται προσοχή γιατί στεγνώνει γρήγορα.
- Special plastic: Είναι ειδικό κερί στο χρώμα του δέρματος το οποίο κυκλοφορεί σε δύο μορφές: Μαλακό και σκληρό. Είναι κατάλληλο για σβήσιμο φρυδιών, κοψίματα, πληγές και ουλές.
- Gel skin: Ζελατίνη για ουλές, εγκαύματα και κοψίματα που χρησιμοποιείται απευθείας πάνω στο δέρμα αφού πρώτα τοποθετηθεί το υλικό σε μπεν μαρί για να μαλακώσει.
- Κόλλες: Κυκλοφορούν σε μεγάλη ποικιλία και χρησιμοποιούνται σε μορφή κρεμμώδη, υγρή σε σωληνάρια ή μπουκάλια, σε λωρίδες και κολλητικές ταινίες. Χρησιμοποιούνται στο δέρμα για μουστάκια, γένια ή περούκες.
- Κόλλα Duo: Είναι φυσικό υγρό, ελαστικό, παρόμοιο με το λάτεξ που χρησιμοποιείται σαν κόλλα για την τοποθέτηση ψεύτικων βλεφαρίδων για τη δημιουργία πληγών και εγκαυμάτων. Απλώνεται σε τεντωμένο δέρμα. Έχει καλό αποτέλεσμα σε φυσικές ρυτίδες και στεγνώνει πιο γρήγορα από το λάτεξ γιατί περιέχει λίγη αμμωνία.
- Spirit Gum ή Mastix: Ειδική κόλλα για την τοποθέτηση στο δέρμα γενειάδας, φαλάκρας ή περούκας. Υπάρχει σε δύο μορφές: Α) Σε μορφή ματ που χρησιμοποιείται στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο και Β) Σε μορφή ελαφριάς γυαλάδας που χρησιμοποιείται στο θέατρο. Για προσθετικά κομμάτια ή φαλάκρες τόσο στον κινηματογράφο όσο και στο θέατρο είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί η πλαστική κόλλα.
- Δίκτυ: Χρησιμοποιείται για την ανόρθωση των χαλαρωμένων μυών του προσώπου.
- Κηρώδη υλικά: Είναι υλικά που χρησιμοποιούνται για αλλαγή χαρακτηριστικών (μύτης / πηγούνι), για δημιουργία πληγών ή για κάλυψη φρυδιών. Για καλύτερη εφαρμογή του κηρώδους υλικού τοποθετείται μια στρώση κόλλας.

- Sealer: Υγρό υλικό το οποίο σταθεροποιεί τα κηρώδη υλικά και τις κατασκευές από γύψο όπως μύτη ή πηγούνι. Απλώνεται πριν από το μείκ-απ και διαλύεται με ασετόν ή οινόπνευμα.
- Σμάλτο δοντιών (tooth enamel): Υγρό κατάλληλο για βαφή δοντιών το οποίο απλώνεται πάνω σε στεγνό δόντι και αφήνεται να στεγνώσει. Αφαιρείται τρίβοντάς το με πετσέτα ή τοπικά με οινόπνευμα πάνω σε χαρτομάντηλο ή πανί. Κυκλοφορεί σε χρώματα: μαύρο, ιβουάρ, καφέ νικοτίνης, λευκό, χρυσό και ασημί.

4.3 Υλικά για γήρανση, ουλές και εγκαύματα

- Κολλόδιο: Κυκλοφορεί σε δύο τύπους, το εύκαμπτο και το δύσκαμπτο. Χρησιμοποιείται απ' ευθείας στο δέρμα για τη δημιουργία ουλών και αφαιρείται με ασετόν. Δε χρησιμοποιείται σε ευαίσθητα δέρματα, ούτε κοντά στα μάτια.
- Tuplast: Πλαστικό υλικό κατάλληλο για τη δημιουργία ουλών, πληγών και φουσκαλών. Το υλικό κυκλοφορεί σε σωληνάριο. Τοποθετείται πάνω στο δέρμα χωρίς κόλλα. Αφαιρείται με τράβηγμα και προαπαιτείται τεστ ευαισθησίας για άτομα με ευαίσθητο δέρμα.
- Old skin plast: Είναι ειδικό προϊόν για τη δημιουργία ρυτίδων. Το υλικό απλώνεται σε τεντωμένο δέρμα και στεγνώνεται με σεσουάρ. Στη συνέχεια, μόλις το δέρμα επανέλθει στη φυσιολογική του κατάσταση εμφανίζονται οι ρυτίδες και πουδράρεται για την αποφυγή γυαλάδας. Είναι κατάλληλο για τηλεόραση και κινηματογράφο.
- Old age stipple: Είναι ειδικό προϊόν λάτεξ κατάλληλο για τη δημιουργία γερασμένης εμφάνισης. Απλώνεται με τη τεχνική του Stippling σε τεντωμένο δέρμα με σφουγγάρι και για την αφαίρεσή του τοποθετείται πάνω από το old age stipple ειδικό προϊόν ντεμακιγιάζ.
- Gel skin: Υλικό εγκαύματος το οποίο κυκλοφορεί σε αποχρώσεις όπως ανοιχτό χρώμα του δέρματος, σκούρο καφέ, ανοιχτό κόκκινο, σκούρο κόκκινο και μαύρο.
- Διαφανές ζελέ: Υλικό που χρησιμοποιείται για τη δημιουργία γυαλάδας στο δέρμα ή επάνω από μείκ-απ για να αποδοθεί ιδρωμένη εμφάνιση. Επίσης, μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για εσωτερική χρήση, ενώ αποδίδει κατάλληλα το πύον και το σάλιο.

- Στικ δακρύων(tear stick): Ειδικό προϊόν με μενθόλη το οποίο τοποθετείται κατευθείαν κάτω από το μάτι και δημιουργεί δάκρυα για 20-40 δευτερόλεπτα.

4.4 Υλικά κατασκευής φαλάκρας

- Glatzan L: Πλαστικό υγρό για κατασκευή φαλάκρας, το οποίο εμφανίζει καλά τελειώματα στις άκρες έτσι ώστε η φαλάκρα να φαίνεται πραγματική. Το υλικό απλώνεται με πινέλο σε ειδικό πλαστικό καλούπι και απαιτούνται 3 έως 5 στρώσεις οι οποίες στεγνώνονται με σεσουάρ. Αφού στεγνώσει καλά (περίπου 24 ώρες) αφαιρείται από το καλούπι ενώ συγχρόνως πουδράρονται η επάνω και η κάτω επιφάνειά του. Επίσης, το υλικό Glatzan μπορεί να χρησιμοποιηθεί πάνω σε γυαλί για τη δημιουργία “φρέσκου δέρματος”, ενώ αν καεί σε ανοιχτό μέρος με προσοχή, δίνει την εμφάνιση του καμένου δέρματος.
- Glatzan L Matt: Υλικό το οποίο απλώνεται πάνω από το Glatzan L με δύο στρώσεις για να αποδώσει ματ εμφάνιση και να διευκολύνει το άπλωμα του μακιγιάζ.
- Υγρό λάτεξ: Είναι φυσικό λάτεξ προβουλκανισμένο με χαμηλή περιεκτικότητα αμμωνίας το οποίο απλώνεται κατευθείαν πάνω στο δέρμα. Επίσης, κυκλοφορεί και το υγρό λάτεξ με χρώμα στην απόχρωση του δέρματος.
- Αφρώδες λάτεξ: Μαλακός αφρός που δίνει την αίσθηση της πραγματικής σάρκας. Το υλικό αυτό βουλκανίζεται στους 95°C και χρησιμοποιείται για τέλεια αποτύπωση στις λεπτομέρειες του δέρματος.
- Κρύο αφρώδες λάτεξ: Μαλακός αφρός κατάλληλος για προσθετικά τόσο στο πρόσωπο όσο και στο σώμα. Το υλικό αυτό δε βουλκανίζεται και η χρήση του είναι εύκολη και γρήγορη.

4.5 Επιπρόσθετα υλικά για τη δημιουργία σπέσιαλ εφέ

- Μέικ-απ: Κυκλοφορούν τα υδατοδιαλυτά aquacolour σε συμπιεσμένη μορφή που δίνουν πολύ καλά αποτελέσματα κάλυψης. Απλώνονται με βρεγμένο σφουγγάρι και όταν στεγνώσουν πουδράρονται. Αφαιρούνται με νερό και σαπούνι. Όσον αφορά τα μέικ-απ του σώματος, είναι και αυτά υδατοδιαλυτά και δε παρουσιάζουν τοξικότητα. Επίσης, για να σταθεροποιηθεί το υδατοδιαλυτό μέικ-απ στο μακιγιάζ του σώματος χρησιμοποιείται

σταθεροποιητικό σπρέι το οποίο προφυλάσσει το μακιγιάζ από το τρίψιμο πάνω στα ρούχα. Τέλος, στο εμπόριο κυκλοφορούν και ειδικά φωσφορίζοντα μέικ-απ τα οποία παρουσιάζουν ένα έντονα χρωματικό εφέ. Πιο συγκεκριμένα, μετά την έκθεσή τους σε κανονικό φωτισμό, λάμπουν στο σκοτάδι για περίπου 5 λεπτά. Απλώνονται με βρεγμένο σφουγγάρι και αφαιρούνται με νερό.

- Πούδρα: Διάφανη πούδρα ειδική για τη σταθεροποίηση του λιπαρού μέικ-απ.
- Αλκοόλη: Αφαιρεί τη spirit gum / mastix και γενικά τη κόλλα από έτοιμες κατασκευές.
- Ασετόν: Αραιώνει και διαλύει το κολλόδιο, το tuplast και το sealer.
- Ψεύτικες βλεφαρίδες: Σε ατομικά ζεύγη ή τουφάκια, σε διάφορα μεγέθη και πυκνότητες.
- Γλυκερίνη: Χρησιμοποιείται για τη δημιουργία δακρύων και ιδρώτα.
- Γαλάκτωμα ντεμακιγιάζ: Αφαιρεί το μακιγιάζ και επιπρόσθετα, λειαίνει τα κέρινα προσθετικά.
- Σακούλες ματιών: Έτοιμα κομμάτια από λάτεξ για χρήση στο πρόσωπο.
- Κρεπέ μαλλιών (crepe hair): Πλεγμένο μαλλί που τοποθετείται εύκολα και διατίθεται σε ποικιλία χρωμάτων.

Κεφάλαιο 5: Είδη σπέσιαλ εφέ

Η χρήση των προσθετικών υλικών στα σπέσιαλ εφέ δίνει στον make-up artist τη δυνατότητα να επιτύχει ένα πολύ πιο ρεαλιστικό αποτέλεσμα σε σχέση με τις παραδοσιακές μεθόδους μακιγιάζ. Γι' αυτό το λόγο τα προσθετικά υλικά είναι αναπόσπαστο κομμάτι στα περισσότερα είδη σπέσιαλ εφέ. Έχοντας λοιπόν απარიθμήσει τα υλικά που χρησιμοποιούνται στην προσθετική σε προηγούμενα κεφάλαια είναι πλέον δυνατή η ανάλυση των τεχνικών εφαρμογής τους.

Πριν από οποιαδήποτε διαδικασία θα πρέπει να καθαριστεί η περιοχή με ειδικά καθαριστικά καλλυντικά ενώ μετά το τέλος της εργασίας καλό είναι να τοποθετηθεί προστατευτική κρέμα ώστε να αποφευχθεί οποιοσδήποτε ερεθισμός.

5.1 Φαλάκρα

Δημιουργία

Ξεκινώντας τη διαδικασία δημιουργίας φαλάκρας, τα μαλλιά πρέπει να είναι χτενισμένα προς τα πίσω με νερό και ζελέ ώστε να γίνει το κεφάλι πιο επίπεδο. Εφαρμόζεται ένα πλαστικό σκουφί φαλάκρας στο κεφάλι προσέχοντας να καλυφθούν καλά οι κρόταφοι και οι φαβορίτες.

Σχεδιάζεται το περίγραμμα ακολουθώντας τη γραμμή των μαλλιών, αφήνοντας ένα περιθώριο στο μέτωπο και πίσω στο λαιμό.

Το πλαστικό σκουφί κόβεται στην περιοχή του αυτιού και έτσι υπολογίζονται οι διαστάσεις για το κεφάλι του μοντέλου. Έτσι είναι δυνατή η κατασκευή της φαλάκρας ώστε να ταιριάζει ακριβώς στο κεφάλι του μοντέλου.

Στη συνέχεια το πλαστικό σκουφί φαλάκρας τοποθετείται σε ένα πλαστικό κεφάλι και σχεδιάζεται το περίγραμμα με ένα μολύβι ματιών.

Το σκουφί αφαιρείται και ξεκινάει η τοποθέτηση του υγρού λάτεξ σε στρώσεις με πινέλο περιμένοντας κάθε φορά να στεγνώσει η κάθε στρώση πριν εφαρμοστεί η επόμενη. Για μια

κανονική φαλάκρα χρειάζονται πέντε στρώσεις υλικού ενώ όσο λιγότερες είναι οι στρώσεις τόσο ευκολότερα τεντώνει το υλικό.

Η φαλάκρα πρέπει να μείνει στο ομοίωμα τουλάχιστον 6 ώρες μετά την τελευταία στρώση ώστε να έχει ελαστικότητα.

Για να αφαιρεθεί η φαλάκρα από το πλαστικό κεφάλι πρέπει να πουδραριστεί καλά όλη η επιφάνεια. Για το σκοπό αυτό ανασηκώνεται η μία άκρη και πουδράρεται η εσωτερική και εξωτερική της επιφάνεια μέχρι να αφαιρεθεί τελείως.

Τοποθέτηση

Για την εφαρμογή της φαλάκρας στο μοντέλο ανασηκώνεται η άκρη της στο μέσο του μετώπου απλώνοντας κόλλα στο εσωτερικό μέρος της. Τοποθετείται προσεκτικά πάνω στο μέτωπο πιέζοντας την προς το κεφάλι. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται από το κέντρο του μετώπου προς τους κροτάφους. Πρέπει να δοθεί μεγάλη προσοχή κατά την τοποθέτηση μέχρι να κολλήσει για να μη δημιουργηθούν ρυτίδες. Για το λόγο αυτό προσκολλάται πρώτα η μία πλευρά του λαιμού και μετά η περιοχή των κροτάφων.

Για να έχει άνεση στις κινήσεις το μοντέλο η περιοχή του αυχένα παραμένει ελεύθερη.

Τέλος, για καλύτερο και πιο ρεαλιστικό αποτέλεσμα οι άκρες της φαλάκρας θα πρέπει να είναι λεπτές, πράγμα το οποίο επιτυγχάνεται με τη χρήση ασετόν.

5.2 Κάλυψη φρυδιών - Τρόποι εξαφάνισης

Η κάλυψη των φρυδιών είναι μια από τις πιο βασικές διαδικασίες για τη μεταμόρφωση ενός προσώπου. Είτε πρόκειται για μια απλή τροποποίηση της εικόνας του, είτε για αλλαγή στον τρόπο έκφρασης, η διαδικασία κάλυψης των φρυδιών είναι σχεδόν πάντα αναγκαία.

A. Σαπούνι

Αφού καθαριστούν τα φρύδια και αφαιρεθεί κάθε είδος λιπαρότητας, τρίβονται με ένα υγρό κομμάτι σαπουνιού, σύμφωνα με τη φορά των τριχών και προς τα επάνω, μέχρι να κολλήσουν στο δέρμα.

Στη συνέχεια καλύπτονται με παχύ στρώμα καλυπτικού χρώματος και κατόπιν πουδράρονται.

Β. Κόλλα

Τοποθετείται μικρή ποσότητα κόλλας σε σπάτουλα. Η κάλυψη του φρυδιού γίνεται ξεκινώντας από το εξωτερικό μέρος και συνεχίζοντας προς το εσωτερικό του, καλύπτοντας ένα μικρό κομμάτι κάθε φορά σύμφωνα με τη φορά των τριχών. Η διαδικασία συνεχίζεται μέχρι το φρύδι να καλυφθεί εντελώς. Αφού στεγνώσει η κόλλα προστίθεται μέικ-απ και η περιοχή πουδράρεται.

Γ. Πλαστικό φιλμ

Το πλαστικό φιλμ προετοιμάζεται βάζοντας με πινέλο το υγρό πλαστικό πάνω σε κάποια λεία επιφάνεια. Το πλαστικό φιλμ κόβεται στο επιθυμητό σχήμα και μέγεθος που χρειάζεται για να καλυφθούν εξολοκλήρου τα φρύδια και πουδράρεται η κάτω επιφάνειά του.

Στη συνέχεια τα φρύδια καλύπτονται με κερί ή κόλλα και πουδράρονται. Έπειτα, εφαρμόζεται κόλλα γύρω από τα φρύδια και στο πλαστικό φιλμ και κατόπιν αυτό τοποθετείται.

Τέλος, προστίθεται το μέικ-απ ταμποναριστά.

Δ. Ύφασμα

Για την κάλυψη του φρυδιού με τη χρήση υφάσματος, κόβεται ένα κομμάτι τόσο ώστε να καλύπτει όλο το φρύδι και να μπορεί να στερεωθεί στο δέρμα.

Τα φρύδια χτενίζονται σύμφωνα με τη φορά των τριχών και χρησιμοποιείται κερί ή κόλλα ώστε να κολλήσουν όλες οι τρίχες πάνω στο δέρμα. Αφού η περιοχή περαστεί με πούδρα, απλώνεται κόλλα στα φρύδια και τοποθετείται το ύφασμα, με μεγάλη προσοχή ώστε να κολλήσουν καλά οι άκρες του.

Τέλος, προστίθεται μέικ-απ ταμποναριστά.

Ε. Κερί

Στη μέθοδο κάλυψης φρυδιού με κερί τοποθετείται μικρή ποσότητα στη σπάτουλα και καλύπτεται το φρύδι από το τέλος προς την αρχή, αφήνοντας λίγο κερί κάθε φορά με απαλές κινήσεις. Το βήμα αυτό επαναλαμβάνεται όσες φορές χρειαστεί έως ότου κολλήσουν όλες οι τρίχες.

Στη συνέχεια προστίθεται σταθεροποιητικό και αφού στεγνώσει εφαρμόζεται μέικ-απ.

Έπειτα με ένα βρεγμένο βαμβάκι τοποθετείται ταμποναριστά πούδρα διάφανη ή στο χρώμα του δέρματος με σκοπό να σταθεροποιηθεί το μέικ-απ.

Αν χρειαστεί να δημιουργηθεί εκ νέου φρύδι μπορεί να ζωγραφιστεί με μολύβι φρυδιών ή eyeliner ή να κολληθούν τρίχες από crepe hair.

ΣΤ. Λάτεξ

Στην κάλυψη φρυδιού με τη χρήση λάτεξ, σχεδιάζεται το σχήμα και το μέγεθος των φρυδιών πάνω σε καθαρή επιφάνεια, φροντίζοντας το περίγραμμα να είναι λίγο μεγαλύτερο στο πλάτος και στο μήκος από των πραγματικών.

Εφαρμόζονται στο εσωτερικό του περιγράμματος 2 έως 5 στρώσεις υγρού λάτεξ περιμένοντας να στεγνώσει η κάθε μία πριν επιστρωθεί η επόμενη.

Αφού στεγνώσουν όλες οι στρώσεις του λάτεξ, πουδράρονται και συγχρόνως ξεκολλιούνται τα φρύδια από την επιφάνεια. Έχοντας απλώσει πρώτα κόλλα, τοποθετούνται τα έτοιμα φρύδια ανάποδα στα φρύδια του μοντέλου. Δηλαδή το έτοιμο δεξί φρύδι στο αριστερό του μοντέλου και το έτοιμο αριστερό φρύδι στο δεξί του μοντέλου.

Τα έτοιμα φρύδια πιέζονται μέχρι να κολλήσουν καλά στο δέρμα. Έπειτα εφαρμόζεται μέικ-απ και στη συνέχεια προστίθεται πούδρα μέχρι να καλυφθούν τελείως.

Όπως και στη διαδικασία κάλυψης φρυδιού με κερί, έτσι κι εδώ για την εκ νέου δημιουργία φρυδιού μπορεί να χρησιμοποιηθεί μολύβι φρυδιών ή eyeliner ή crepe hair.

5.3 Εφέ στα μάτια

A. Δάκρυα

Το εφέ των δακρύων μπορεί να δημιουργηθεί με δύο τρόπους: Είτε χρησιμοποιώντας γλυκερίνη η οποία μπορεί να τοποθετηθεί στις γωνίες των ματιών είτε με πιο φυσικό τρόπο όπως το να εμφυσηθεί κατ' ευθείαν πάνω στα μάτια καπνός μενθόλης ο οποίος βρίσκεται μέσα σε ειδικές γυάλινες φύσιγγες.

B. Αλλαγή χρώματος των ματιών με τη χρήση φακών επαφής.

Με αυτή τη μέθοδο μπορεί να δημιουργηθεί το εφέ π.χ. της τύφλωσης ή της γλαύκωσης.

Γ. Μαυρισμένο μάτι

Για τη δημιουργία του μαυρισμένου ματιού, αρχικά τοποθετείται καφέ σκιά στο τόξο του ματιού καθώς και στους μαύρους κύκλους. Στη συνέχεια τοποθετείται μπλε σκιά σε όλη την περιοχή ώστε να εμφανίζεται μελανιασμένη. Η μελανιά πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ασύμμετρη και καλό είναι να μη σχηματίζει συγκεκριμένο σχήμα (π.χ. κύκλο) καθώς και να ξεφεύγει από τα όρια του ματιού προς το μέτωπο, το μάγουλο ή τη μύτη. Επίσης πρέπει να μην οριοθετείται από το φρύδι.

Έπειτα επικαλύπτεται η μπλε σκιά με κόκκινη ώστε να δημιουργηθεί μια μωβ απόχρωση. Στη συνέχεια εφαρμόζεται πάνω στη μελανιά ένα μωβ χρώμα ώστε να γίνει όσο πιο ομοιόμορφη η γενικότερη οπτική εντύπωση του χρώματος.

Μετά έρχεται η σειρά της πράσινης σκιάς η οποία εφαρμόζεται στα όρια της μελανιάς. Η τοποθέτησή της πρέπει να ξεκινά αρκετά μέσα από το χρώμα της μελανιάς και να σβήνει έξω

από αυτό. Τελευταία έρχεται η κίτρινη σκιά η οποία επικαλύπτει τα όρια της πράσινης, ξεκινώντας αρκετά μέσα και σβήνοντας έξω από αυτήν στο χρώμα του δέρματος.

Τελική πινελιά είναι το κόκκινο μολύβι στη βλεννογόνο του ματιού.

Δ. Σακούλες ματιών

Οι σακούλες ματιών αποτελούν πολύτιμα βοηθήματα για να προσθέσουν ηλικία σε ένα άτομο. Μπορούν να γίνουν λείες, επίπεδες ή με πολλές ρυτίδες. Αρχικά σχηματίζεται με μία σκούρα γραμμή η σακούλα τονίζοντας, στη συνέχεια, το εσωτερικό της με ένα ανοικτότερο χρώμα. Στο εμπόριο κυκλοφορούν επίσης έτοιμες σακούλες ματιών κατασκευασμένες από λάτεξ, οι οποίες τοποθετούνται στο πρόσωπο με κόλλα.

Ε. Πεσμένο βλέφαρο

Σύμφωνα με το αν πρέπει το βλέφαρο να μείνει μισόκλειστο ή τελείως κλειστό, ένα κομμάτι σελοτέιπ εφαρμόζεται πάνω στο βλέφαρο, με πλάτος ανάλογο με το απαιτούμενο αποτέλεσμα και μήκος όσο εκείνο του βλεφάρου.

ΣΤ. Μάτι τυφλό με λάτεξ

Απαραίτητα πριν από την τοποθέτηση του κομματιού του λάτεξ πρέπει να σταθεροποιηθούν τα βλέφαρα. Για το σκοπό αυτό τοποθετείται στο πάνω και στο κάτω βλέφαρο μία σταγόνα υγρό λάτεξ με μεγάλη προσοχή ώστε να μην ακουμπήσει στις βλεφαρίδες. Στη συνέχεια τοποθετείται το κομμάτι υφάσματος πάνω στο λάτεξ έτσι ώστε να κρατηθεί κλειστό το μάτι. Μια σταγόνα υγρό λάτεξ προσαρμόζεται στην εσωτερική κόγχη του «τυφλού ματιού», κολλώντας επάνω το κομμάτι του λάτεξ σιγά-σιγά με προσοχή ώστε να μη φαίνονται οι άκρες από το δέρμα.

Με το αφρώδες σφουγγάρι καλύπτεται απαλά όλο το μάτι με λάτεξ, το οποίο στεγνώνει και πουδράρεται. Τέλος, τοποθετείται το μείκ-απ και αναλόγως, σκιάζεται ή φωτίζεται το κέντρο με μαύρο ή άσπρο χρώμα / μείκ – απ αντίστοιχα.

5.4 Κατασκευή μύτης - πηγουνιού - αυτιών

Η κατασκευή πρόσθετης μύτης, πηγουνιού και αυτιών αντίστοιχα, γίνεται με την ίδια ακριβώς διαδικασία. Στο συγκεκριμένο παράδειγμα θα αναλυθεί η κατασκευή της μύτης.

Αρχικά, καθαρίζεται η περιοχή με γαλάκτωμα και λοσιόν και απομακρύνονται όλα τα ίχνη λιπαρότητας με τη χρήση οινόπνευματος. Στη συνέχεια ένα μικρό κομμάτι από κερί, το οποίο πλάθεται με τα δάχτυλά, προσκολλάται στο σημείο της μύτης και πιέζεται προς το δέρμα ώστε να σταθεροποιηθεί.

Αφού δοθεί το επιθυμητό σχήμα, λειαίνονται τα άκρα όσο περισσότερο γίνεται για να μπορέσουν εύκολα να αποκρυφθούν με το μακιγιάζ. Με ένα σφουγγάρι δίνεται στο κομμάτι του κεριού η υφή του δέρματος και στη συνέχεια καλύπτεται όλη η περιοχή με μίκ-απ το οποίο πρέπει να προσεγγίζει το χρώμα του δέρματος. Τελευταίο στάδιο είναι το πουδράρισμα της περιοχής ώστε να σταθεροποιηθεί το προσθετικό.

Ειδικά για το εφέ της προσθήκης πηγουνιού, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να μην τοποθετηθεί κερί στα μαλακά μόρια γιατί είναι πιθανή η δημιουργία ρυτίδων.

5.5 Αξύριστη εμφάνιση

Για τη δημιουργία του εφέ της αξύριστης εμφάνισης, αρχικά γίνεται η επιλογή του χρώματος. Έπειτα, τα μαλλιά χτενίζονται και κόβονται πάνω σε ένα πανί ή σε ένα φύλλο χαρτιού σε κομμάτια 1/16 της ίντσας ή και ακόμη μικρότερο.

Για λόγους υγιεινής είναι καλό να μη χρησιμοποιείται απευθείας η κόλλα σε μορφή στικ πάνω στο πρόσωπο αλλά με μια μικρή σπάτουλα να μπαίνει η απαιτούμενη ποσότητα υλικού σε μία επιφάνεια και από εκεί στην επιθυμητή περιοχή.

Το στικ είναι εύχρηστο και βρίσκει καλή εφαρμογή και πρακτικότητα αν χρησιμοποιηθεί κατ' ευθείαν πάνω στις περιοχές του προσώπου που πρέπει να τοποθετηθούν τα γένια για αξύριστη εμφάνιση. Πρέπει όμως να είναι ατομική η χρήση και

ακόμα και για το ίδιο άτομο να μην υπάρχει ακμή ή άλλη δερματοπάθεια για να αποφευχθεί η μόλυνση.

Στη συνέχεια, καλύπτεται με κόλλα όλη η επιφάνεια. Με το σφουγγάρι πιέζονται οι κομμένες τρίχες σταθερά και απαλά πάνω στην επιφάνεια του προσώπου. Η διαδικασία επαναλαμβάνεται μέχρι να καλυφθεί όλη η περιοχή.

Κατά την εφαρμογή, ιδίως αν οι τρίχες είναι μεταξωτές είναι πιθανό να δημιουργηθούν πυκνές τούφες από γένια σε διάφορα σημεία. Η περίσσεια ποσότητα αφαιρείται με ένα βουρτσάκι προσεκτικά, ενώ για να μη φαίνονται οι άκρες από τα γένια, χτενίζονται απαλά.

Το αποτέλεσμα είναι ένα φυσικό αξύριστο πρόσωπο και κυρίως με γένια σταθερά που οι τρίχες δε φεύγουν εύκολα. Αφαιρούνται με βρεγμένη πετσέτα τρίβοντας ελαφρά. Η μέθοδος είναι κατάλληλη για κινηματογράφο και τηλεόραση και απαιτείται προσοχή να μην υπάρχουν αλλού πυκνές τρίχες και αλλού κενά σημεία.

Τέλος, για να μην ξεκολλάνε τα γένια από τον ιδρώτα, η κόλλα που έχει απλωθεί ταμπονάρεται ελαφρά με ένα κομμάτι βαμβάκι.

5.6 Δημιουργία Γενειάδας

Για τη δημιουργία γενειάδας κόβεται το crepe hair σε μήκος όσο η απόσταση των χειλιών από το πηγούνι ή την αρχή του λαιμού. Στη συνέχεια απλώνεται κόλλα στην περιοχή και τοποθετείται το crepe hair από το πηγούνι προς τα επάνω έτσι ώστε να υπάρχει καλύτερη αλληλοκάλυψη των τριχών.

Για να υπάρχει φυσικό αποτέλεσμα η τοποθέτηση θα πρέπει να φτάνει μέχρι τις φαβορίτες των μαλλιών και τυχόν κενά συμπληρώνονται με μολύβι φρυδιών.

Τέλος, με το ψαλίδι δίνεται το ακριβές, επιθυμητό σχήμα.

Άλλοι τρόποι δημιουργίας γενειάδας είναι το μακιγιάζ με μολύβι φρυδιών ή κάρβουνου.

Η ίδια διαδικασία ακολουθείται για να δημιουργηθεί το μουστάκι.

5.7 Δόντια

Για δόντια που λείπουν εντελώς και δόντια που λείπουν μερικώς (σπασμένα) χρησιμοποιείται είτε οδοντιατρικός μαύρος κηρός, είτε ειδικό σμάλτο δοντιών σε λευκό, ιβουάρ, κόκκινο, καφέ, κιτρινωπό, χρυσαφί, ασημί.

Αφού σκουπιστούν τα δόντια πολύ καλά με χαρτομάντηλο ώστε να είναι απολύτως στεγνά, τοποθετούνται με ατομικό πινέλο μερικές στρώσεις σμάλτου ή οδοντιατρικού μαύρου κηρού, κρατώντας το στόμα ανοιχτό μέχρι να στεγνώσουν τα υλικά.

5.8 Φακίδες

Οι φακίδες εμφανίζονται κυρίως σε ανοιχτόχρωμα άτομα σε περιοχές όπως μάγουλα, μέτωπο, μύτη, πηγούνι. Το χρώμα τους μπορεί να είναι ανοιχτό καφέ έως σκούρο ανάλογα με το πόσο εκτίθενται στον ήλιο.

Κατά τη δημιουργία του εφέ των φακίδων είναι καλό να μην έχουν όλες οι φακίδες το ίδιο μέγεθος και το σχήμα τους να ποικίλει σε στρόγγυλο ή τετράγωνο. Ανάλογα με την ανάγκη του ρόλου και την απόχρωση της επιδερμίδας επιλέγεται το πόσο σκουρόχρωμες ή ανοιχτόχρωμες θα είναι.

5.9 Γήρανση προσώπου

Απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη ικανοποιητικού και ρεαλιστικού αποτελέσματος στο συγκεκριμένο εφέ είναι η συνεργασία δύο ατόμων και οπωσδήποτε ο προγραμματισμός των κινήσεων.

Οι περιοχές που θα χρειασθεί να καλυφθεί το πρόσωπο χωρίζονται σε:

1. Μέτωπο
2. Βλέφαρα
3. Πλαϊνό μέρος προσώπου
4. Μύτη
5. Πάνω χείλος αν δεν υπάρχει μουστάκι
6. Κάτω χείλος
7. Πηγούνι
8. Λαιμός

Το πρόσωπο πρέπει να είναι καλά καθαρισμένο πριν ξεκινήσει η δημιουργία του εφέ. Στη συνέχεια, έχοντας τεντωμένο το δέρμα και χρησιμοποιώντας σφουγγάρι απλώνεται πλούσια στρώση λάτεξ στο μέτωπο από τις ρίζες των μαλλιών μέχρι εκεί που αρχίζουν τα φρύδια προσεκτικά ώστε να μην καλυφθούν οι τρίχες. Απαιτείται μεγάλη προσοχή στην ταχύτητα για να μην στεγνώσει το λάτεξ αλλά και στην ποσότητα ώστε να μην είναι λίγη.

Στη συνέχεια το ένα άτομο τραβάει τα φρύδια όσο γίνεται προς τα κάτω και τις ρίζες των μαλλιών προς τα πάνω ώστε να μην κολλήσει το λάτεξ. Το δεύτερο άτομο με τη βοήθεια του σεσουάρ σε όχι πολύ δυνατό αέρα το στεγνώνει. Το υλικό όταν στεγνώσει γίνεται από λευκό διαφανές.

Καθώς το μέτωπο παραμένει τεντωμένο, ο βοηθός τοποθετεί με γρήγορες κινήσεις μια δεύτερη παχιά στρώση λάτεξ την οποία επίσης στεγνώνει με το σεσουάρ. Το μέτωπο πρέπει να μείνει τεντωμένο μέχρι το πουδράρισμα. Στο στάδιο αυτό το μοντέλο πρέπει να χαλαρώσει και να κουνήσει μερικές φορές τα φρύδια του πάνω-κάτω ώστε οι καινούριες ρυτίδες να δημιουργηθούν μόνες τους. Αν το άτομο είναι νέο οι ρυτίδες που θα δημιουργηθούν θα είναι μικρές ενώ αντίθετα σε ηλικιωμένο άτομο όπου η ελαστικότητα του προσώπου απουσιάζει, οι ρυτίδες θα είναι εντονότερες.

Στη συνέχεια τα φρύδια ανασηκώνονται με το ένα χέρι ενώ με το άλλο το βλέφαρο κρατείται ακίνητο βάζοντας τα δάχτυλα πάνω στις βλεφαρίδες. Απλώνεται μια παχιά στρώση λάτεξ προσέχοντας να μην ακουμπήσει στα φρύδια και στις βλεφαρίδες. Αφού στεγνώσει η πρώτη στρώση με σεσουάρ, απλώνεται και μια δεύτερη. Στεγνώνεται και πάλι και στη συνέχεια προστίθεται πούδρα. Μεγάλη προσοχή πρέπει να δοθεί ώστε το κέντρο του φρυδιού να μην ανασηκωθεί διότι θα δημιουργηθούν οριζόντιες, αφύσικες ρυτίδες. Συνεπώς τα φρύδια πρέπει να ανασηκωθούν από τις εξωτερικές άκρες ώστε να δημιουργηθούν ρυτίδες διαγώνιες και πιο φυσικές. Το σημείο πουδράρεται και το μοντέλο χαλαρώνει για να δημιουργηθούν οι ρυτίδες.

Η ίδια διαδικασία επαναλαμβάνεται και στην άλλη μεριά του προσώπου, στο άνω χείλος και στο πηγούνι. Αν χρειαστεί να ακουμπήσουν τα δάχτυλα πάνω στα μάγουλα τότε πρέπει να είναι πουδραρισμένα για να αποφευχθούν τυχόν προβλήματα.

Στη μύτη τοποθετείται ένα στρώμα υγρό λάτεξ που θα επικαλύψει τις άκρες των προηγούμενων το οποίο στη συνέχεια στεγνώνεται με σεσουάρ και πουδράρεται.

Για τη δημιουργία ρυτίδων στο λαιμό πρέπει να εκταθεί το κεφάλι όσο γίνεται πιο πίσω και να παραμείνει έτσι μέχρι το τέλος της εργασίας. Τοποθετείται παχύ στρώμα υγρό λάτεξ, στεγνώνεται και στη συνέχεια τοποθετείται και δεύτερο. Αφού στεγνώσει κι αυτό και πουδραρισθεί, το μοντέλο χαλαρώνει. Αν στη διαδικασία αυτή ξεφύγει κάποια περιοχή, όπως μέρος του λαιμού ή περιοχή κάτω από τα μάτια τοποθετείται υγρό λάτεξ για να υπάρχει η ίδια υφή με το υπόλοιπο πρόσωπο.

Αν το μακιγιάζ μοιάζει επίπεδο χρησιμοποιείται η τεχνική του *stippling* σε όλο το πρόσωπο. Η τεχνική αυτή αποτελείται από μια σειρά επεμβάσεων στο δέρμα με τη βοήθεια χρωμάτων, χωρίς προσθετικά υλικά (*Stipple*: Ζωγραφίζω σχηματίζοντας στίγματα). Με αφρώδες σφουγγάρι τοποθετείται ειδικό μέικ-απ σ' όλο το πρόσωπο και το λαιμό. Το χρώμα του μέικ-απ πρέπει να πλησιάζει όσο γίνεται περισσότερο στο υγρό λάτεξ. Δε χρησιμοποιείται πούδρα ή άλλο χρώμα γιατί το λάτεξ έχει καλύτερη εμφάνιση όταν γυαλίζει.

Για τέλειο αποτέλεσμα, τα μαλλιά γκριζάρουνται με ειδικά προϊόντα για αλλαγή βαφής μαλλιών.

Προτιμάται η απόχρωση ιβουάρ ή μπλε γκρι. Δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί άσπρο σπρέι γιατί θα δώσει στα μαλλιά μεταλλική χροιά, αλλά ούτε και ασημί γιατί σε μαύρα μαλλιά θα δώσει μπλε ανταύγειες.

Χρησιμοποιείται βούρτσα ή οδοντόβουρτσα και απλώνεται το υλικό σε όλο το μήκος των μαλλιών. Το τελικό αποτέλεσμα πρέπει να παρουσιάζει ένα πρόσωπο φυσικό.

5.10 Γήρανση χεριών

Τεντώνοντας καλά το δέρμα και κρατώντας τα δάχτυλα και τον καρπό λυγισμένα, απλώνεται με το σφουγγαράκι ένα παχύ στρώμα υγρού λάτεξ στην πάνω επιφάνεια των χεριών, τα δάχτυλα και τους καρπούς, απαλά χωρίς τρίψιμο και ταμπονάροντας με γρήγορες κινήσεις.

Το μοντέλο κρατάει τα δάχτυλα και τον καρπό σε αυτή τη θέση μέχρι την τοποθέτηση της πούδρας. Σε αυτό το στάδιο δίνεται προσοχή στο να μην ενωθούν μεταξύ τους τα δάχτυλα.

Αφού στεγνώσει το υγρό λάτεξ και γίνει τελείως διαφανές, έχοντας πάντοτε τα δάχτυλα λυγισμένα προστίθεται ένα δεύτερο παχύ στρώμα λάτεξ, στεγνώνεται και πουδράρεται.

Τα δάχτυλα κάμπτονται και τεντώνονται αρκετές φορές μέχρι να δημιουργηθούν νέες ρυτίδες και στη συνέχεια με την ίδια διαδικασία τοποθετείται υγρό λάτεξ σε δύο παχιά στρώματα στην κάτω επιφάνεια των χεριών και των δαχτύλων και ενώνεται με εκείνο στην πάνω μεριά της παλάμης.

Αφού απλωθεί το μίκ-απ, προστίθεται κόκκινο ή ροζ χρώμα στις κλειδώσεις και τονίζονται οι φλέβες. Τέλος, τοποθετείται πούδρα για να σταθεροποιηθεί το εφέ.

Το αποτέλεσμα εξαρτάται από την ελαστικότητα του δέρματος και αυτό σημαίνει ότι όσο μεγαλύτερη είναι η ελαστικότητα τόσες περισσότερες ρυτίδες σχηματίζονται.

5.11 Κοψίματα

Τα κοψίματα έχουν μεγάλη ποικιλία τόσο σε είδη όσο και σε περιοχές εφαρμογής. Είτε πρόκειται για την αναπαράσταση μιας αμυχής, είτε για ένα βαθύ κόψιμο η διαδικασία που ακολουθείται είναι η ίδια.

A. Κομμένη φλέβα

Για να ξεκινήσει η διαδικασία δημιουργίας εφέ κομμένης φλέβας, πρέπει πρώτα να καθαριστεί η περιοχή και να τοποθετηθεί κόλλα στο σημείο που θα δημιουργηθεί το κόψιμο.

Στη συνέχεια μικρή ποσότητα κεριού πλάθεται ώστε να μαλακώσει και δημιουργείται ένας μικρός μακρόστενος κύλινδρος που να καταλήγει σε δυο μυτερές άκρες, ο οποίος σταθεροποιείται πάνω στο δέρμα.

Μεγάλη προσοχή δίνεται στο σημείο που θα τοποθετηθεί το υλικό, έτσι ώστε να είναι λίγο πιο ψηλά από την άρθρωση του καρπού για να μην υπάρχει κίνδυνος να χαλάσει ή να ξεκολλήσει με την κίνησή του.

Με τη βοήθεια μιας σπάτουλας και των δακτύλων, ο κύλινδρος δουλεύεται περιμετρικά με τέτοιο τρόπο ώστε να κολλήσουν οι άκρες του και να φαίνονται σαν συνέχεια του δέρματος. Χρησιμοποιείται σταθεροποιητικό και ο κύλινδρος στεγνώνει. Δίνεται ιδιαίτερη προσοχή ώστε το κερί να είναι κεντρικά (κατά μήκος) λίγο υπερυψωμένο, όχι όμως ιδιαίτερα πολύ, για να μη φαίνεται παραμορφωμένο από απόσταση.

Αφού ολοκληρωθεί η παραπάνω διαδικασία καλύπτεται το κερί (επεκτείνοντας την κάλυψη και πέρα από αυτό) με μέικ-απ στο χρώμα του δέρματος και πούδρα.

Με τη σπάτουλα ή με κάποιο άλλο μυτερό εργαλείο χαράζεται κατά μήκος το κερί, αρκετά βαθιά ώστε να φαίνεται σαν να έχει κοπεί το δέρμα. Όσο μεγαλύτερη είναι η απόσταση από την οποία θα φαίνεται (πχ θεατρικές παραστάσεις) τόσο πιο ανοιχτό πρέπει να είναι το εξωτερικό του άνοιγμα.

Έπειτα τοποθετείται κόκκινο supracolor στο εσωτερικό της τομής που έχει δημιουργηθεί, το οποίο και σβήνει περιμετρικά από το χείλος της προς τα έξω.

Τέλος, προστίθεται παχύρευστο αίμα μέσα στο κόψιμο και πιο ρευστό αίμα στο εξωτερικό δημιουργώντας σταγόνες που τρέχουν από την τομή προς τα έξω.

B. Κομμένο δάχτυλο

Σε καθαρό δέρμα τοποθετείται λίγη κόλλα σε ευθεία γραμμή και αφήνεται να στεγνώσει τόσο ώστε να γίνει κολλώδης.

Στη συνέχεια τοποθετείται από πάνω μια μικρή ποσότητα κεριού αντίστοιχη με το επιθυμητό μέγεθος της πληγής. Με μια σπάτουλα δουλεύεται το κερί έτσι ώστε οι άκρες του να γίνουν ένα με το δέρμα. Εφαρμόζεται μια στρώση σταθεροποιητικού και αφού στεγνώσει, χαράζεται το κερί ώστε να δοθεί στο εφέ μια πιο ανατριχιαστική όψη.

Ακολούθως, με ένα πινέλο εφαρμόζεται λευκό χρώμα μέσα στην πληγή που έχει δημιουργηθεί με τη χάραξη του κεριού. Η κίνηση αυτή δίνει την εντύπωση ότι η πληγή έχει μολυνθεί. Μετά εφαρμόζεται μαύρο χρώμα στο άνοιγμα της πληγής ώστε να δοθεί βάθος. Τέλος, προστίθεται αίμα στο εσωτερικό της πληγής για να γίνει πιο αληθοφανές το αποτέλεσμα.

5.12 Έγκαυμα με χρήση λάτεξ

Χρησιμοποιώντας ένα φύλλο από χαρτομάντηλο, το οποίο κόβεται, τσαλακώνεται καλά και τοποθετείται πάνω στο δέρμα, δημιουργείται η βάση για το έγκαυμα.

Με το σφουγγαράκι τοποθετείται λάτεξ πρώτα στις άκρες του χαρτομάντιλου ώστε να κολλήσει με το δέρμα και στη συνέχεια σε όλη την επιφάνειά του. Απαιτείται

μεγάλη προσοχή σε περιοχές που υπάρχουν τρίχες ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος να αποτριχωθούν όταν θα αφαιρεθεί το λάτεξ.

Στη συνέχεια τοποθετείται μέικ-απ ταμποναριστά με τα δάκτυλα προσέχοντας πολύ ώστε να μη καλυφθεί τελείως η περιοχή αλλά να φαίνονται αρκετά οι πτυχές του τσαλακωμένου χαρτομάντιλου.

Εφαρμόζεται κόκκινο supracolor ταμποναριστά με τα δάκτυλα με την ίδια τεχνική που εφαρμόστηκε το μέικ-απ έτσι ώστε και πάλι να μην καλυφθούν οι πτυχές του χαρτομάντιλου. Με ένα αιχμηρό αντικείμενο, δημιουργούνται σχισμές σε ένα – δύο σημεία στο λάτεξ και προστίθεται κόκκινο supracolor μέσα στα σκισίματα.

Τέλος, μπορεί να χρησιμοποιηθεί παχύρευστο αίμα μέσα στις σχισμές ώστε να γίνει πιο ρεαλιστικό το αποτέλεσμα.

Για τη δημιουργία εγκαύματος με φυσαλίδες υγρού θα πρέπει κάτω από το χαρτομάντηλο να τοποθετηθεί μικρή ποσότητα από βαμβάκι σε κάποια σημεία και να ακολουθηθεί η ίδια διαδικασία όπως περιγράφηκε παραπάνω.

Μεγάλη προσοχή πρέπει να δοθεί στα όρια του λάτεξ καθώς έχουν την ιδιότητα να συσσωρεύουν το κόκκινο χρώμα και να δημιουργούν μια εικόνα σαν κόκκινο φωτοστέφανο που δε φαίνεται καθόλου ρεαλιστικό. Γι' αυτό το κόκκινο χρώμα πρέπει να σβήνει έξω από την περιοχή που υπάρχει το λάτεξ ώστε να δίνει περιμετρικά την εικόνα μιας φλεγμονής που σβήνει σταδιακά.

Με τον ίδιο τρόπο δημιουργείται και το ηλιακό έγκαυμα.

5.13 Τραύμα από σφαίρα

Η διαδικασία κατασκευής του εφέ τραύματος από σφαίρα ξεκινά με μια μικρή ποσότητα κεριού σε σχήμα μπάλας. Αυτό εφαρμόζεται απαλά και σταθερά πάνω στο επιθυμητό σημείο του δέρματος, στο οποίο έχει πρώτα τοποθετηθεί κόλλα. Στη συνέχεια τοποθετείται μέικ-απ στην απόχρωση του δέρματος.

Με ένα αιχμηρό αντικείμενο δημιουργείται μια εσοχή στο κέντρο της περιοχής και το εσωτερικό χρωματίζεται με μαύρο για να δοθεί βάθος προσθέτοντας επίσης εξωτερικά μικρές κηλίδες από μαύρο χρώμα.

Τέλος, τοποθετείται με προσοχή το ψεύτικο αίμα μέσα και έξω από το τραύμα.

5.14 Μώλωπες

Για το εφέ του μώλωπα αναμειγνύεται το κόκκινο και το μπλε χρώμα μέχρι να επιτευχθεί η σκουρόχρωμη μωβ απόχρωσή του. Τα στάδια απόχρωσης ενός μώλωπα είναι: κόκκινο – μωβ – καφέ ανοιχτό που κιτρινίζει – κίτρινο που πρασινίζει (κατά την περίοδο της ανάρρωσης).

Με σφουγγαράκι η απόχρωση απλώνεται στο επιθυμητό σημείο. Στη συνέχεια με τα δάχτυλα ή με ένα πινέλο απλώνεται λίγο μείκ-απ πάνω από το μώλωπα και αναμειγνύεται με την απόχρωση.

Στο τέλος προστίθεται λίγο κίτρινο χρώμα και απλώνεται λίγη πούδρα για να δοθεί ματ αποτέλεσμα.

5.15 Γρατζουνιές- Εκδορές

Για τη δημιουργία του συγκεκριμένου εφέ τοποθετείται καφέ χρώμα κατά μήκος του προσώπου ή του σώματος με ένα σφουγγαράκι ή πινέλο. Οι γραμμές που αφήνει το σφουγγαράκι καθώς αγγίζει το πρόσωπο ή το σώμα, αποτελούν τις κατευθυντήριες γραμμές για τις γρατζουνιές- εκδορές. Τέλος, προστίθεται ψεύτικο αίμα σε διάφορα μέρη της γρατζουνιάς ώστε να δείξει πιο ρεαλιστικό το αποτέλεσμα.

5.16 Δημιουργία ιδρώτα

Για να δημιουργηθεί το εφέ του ιδρώτα στο πρόσωπο εφαρμόζεται γλυκερίνη σε όλο το πρόσωπο, το λαιμό και τις ρίζες των μαλλιών μετά το τέλος του μακιγιάζ.

Αν δεν τριφτεί ή δεν πλυθεί η περιοχή, το εφέ του ιδρώτα παραμένει όσο χρόνο χρειάζεται.

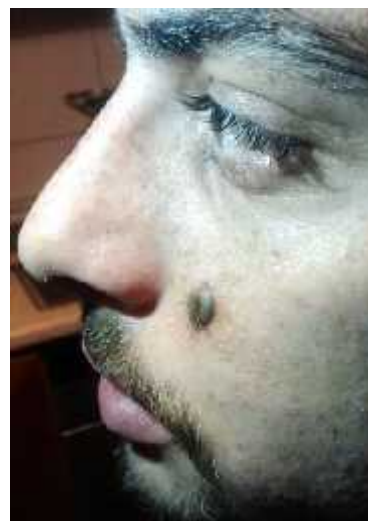

5.17 Δημιουργία ελιάς με υγρό λάτεξ

Για να επιτευχθεί το εφέ της ελιάς με τη βοήθεια υγρού λάτεξ, τοποθετούνται μερικές σταγόνες σε μια επίπεδη επιφάνεια και αφήνονται να στεγνώσουν αρκετές ώρες (περίπου μια νύχτα).

Για την εφαρμογή στο πρόσωπο, εφαρμόζεται στην πίσω επιφάνεια της κάθε ελιάς κόλλα και προσκολλάται στην περιοχή του προσώπου που έχει επιλεγεί.

Τέλος, οι ελιές χρωματίζονται με καφέ ή μαύρο χρώμα, ενώ για να δείξει το αποτέλεσμα πιο ρεαλιστικό μπορούν να τοποθετηθούν τρίχες από crepe hair.

Για να καθαριστεί η περιοχή από τα προσθετικά υλικά χρησιμοποιείται καθαρό οινόπνευμα, γαλάκτωμα, λοσιόν ή καθαριστική κρέμα. Καλό είναι μετά τη διαδικασία του καθαρισμού να εφαρμοστεί τοπικά μια προστατευτική ή αναπλαστική κρέμα ώστε να καταπραυνθούν τυχόν ερεθισμοί.

Για την επίτευξη του καλύτερου δυνατού αποτελέσματος ο make - up artist συνδυάζει την τέχνη του με εκείνες των υπολοίπων δημιουργών όπως ο σεναριογράφος, ο σκηνοθέτης, ο υπεύθυνος βεστιαρίου, ο υπεύθυνος φωτισμού κτλ. Όταν όλοι αυτοί συμβάλλουν ο καθένας με το κομμάτι που του αναλογεί τότε η εικόνα είναι πραγματικά ολοκληρωμένη.

Κεφάλαιο 6: Άλλες τεχνικές Μακιγιάζ

6.1 Ψιμυθίωση σώματος (Body Painting)

A. To body painting

Οι πρώτες μορφές μακιγιάζ σώματος συναντώνται σε πρωτόγονους λαούς, οι οποίοι με αυτό τον τρόπο συνδύαζαν κάποια γεγονότα της ζωής τους ή το χρησιμοποιούσαν ως ένα τρόπο επικοινωνίας. Η

ιστορία λέει ότι πολύ πριν από την εμφάνιση της γλώσσας και των λέξεων ο άνθρωπος ανακάλυψε τη ζωγραφική σώματος. Μια οπτική γλώσσα με συγκεκριμένες πολιτισμικές έννοιες.

Με διάφορα χρώματα τα οποία μπορούσε να ανακαλύψει από τα φυτά, τα λουλούδια, από τα όστρακα, από διάφορα ορυκτά ζωγράφιζε το πρόσωπό του και το σώμα του προκειμένου να εκφράσει την ιδιαιτερότητά του αλλά και να καθορίσει τη θέση του στην ομάδα (στη φυλή του), να σαγηνεύσει το αντίθετο φύλο ή και να εκφοβίσει τους εχθρούς του κατά τις πολεμικές συμπλοκές. Η ζωγραφική στο σώμα δηλαδή το body painting είναι το δακτυλικό αποτύπωμα του πρωτόγονου ανθρώπου.

Στη σύγχρονη εποχή το body painting έχοντας χάσει τη θρησκευτική και κοινωνική υπόσταση του παρελθόντος, διατηρεί μόνο τον επικοινωνιακό χαρακτήρα του και χρησιμοποιείται σε συγκεκριμένο καλλιτεχνικό πλαίσιο. Βασικά στοιχεία αυτής της έκφρασης ζωγραφικής είναι να μεταφέρει το θεατή εκτός πραγματικότητας, να του εξάψει τη

φαντασία, να τον παραπλανήσει και να δημιουργήσει ψευδαισθήσεις.

Πολλές εφαρμογές γίνονται κυρίως στην τηλεόραση, τον κινηματογράφο, το θέατρο, τη φωτογραφία, τη διαφήμιση, σε περιπτώσεις που η ανάγκη του έργου απαιτούν την παραμόρφωση ενός σώματος ή την προσαρμογή του σε ένα σκηνικό.

Σε καρναβαλικές εκδηλώσεις, ανά τον κόσμο, η ζωγραφική του σώματος συμπληρώνει τα φαντασμαγορικά κοστούμια, συντελεί στη δημιουργία της γιορτινής ατμόσφαιρας και συμβάλλει στον ξέφρενο πανηγυρισμό των καρναβαλιστών και των θεατών.

Κάθε χρόνο στην Αυστρία, διεξάγεται το Φεστιβάλ *Body Painting* με συμμετοχή πολλών αξιόλογων καλλιτεχνών και χιλιάδων επισκεπτών, για να θαυμάσουν τα εκπληκτικά έργα των συμμετεχόντων.

Ο κινηματογράφος, η τηλεόραση και πολλά *shows* χρησιμοποιούν μοντέλα με ζωγραφική σώματος ή προσώπου για πιο θεαματική και εντυπωσιακή παράσταση.

Η φιλοζωική οργάνωση *Peta* χρησιμοποίησε, συχνά, μοντέλα με ζωγραφισμένα σε ολόκληρο το σώμα τους δέρματα άγριων ζώων, σε πορεία διαμαρτυρίας, για να ευαισθητοποιήσει τους πολίτες στη προστασία της άγριας ζωής.

Συνεπώς, το *body painting* πολύ συχνά χρησιμοποιείται ως μέσο για να τραβήξει προσοχή σε πολιτικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές διαμαρτυρίες.

Επιπρόσθετα, το *body painting* εφαρμόζεται σε όλο το σώμα ή σε ένα μόνο μέρος του ανάλογα με την ιδέα, το ρόλο, το χαρακτήρα ή το εκάστοτε σχέδιο που πρέπει να αποτυπωθεί. Συχνά χρησιμοποιείται για να δώσει τη ψευδαίσθηση ρούχων σε ένα γυμνό σώμα και για να αναπαραστήσει τη μορφή ενός ζώου, με τη βοήθεια προσθετικών υλικών τις περισσότερες φορές.

Επίσης, το *body painting* δίνει τη δυνατότητα της δημιουργίας της εικόνας ενός άψυχου αντικειμένου από ανθρώπινα σώματα καθώς και τη δυνατότητα σε έναν άνθρωπο να γίνει κομμάτι ενός φόντου, όταν μεταφέρονται πάνω στο σώμα οι χρωματισμοί και τα σχήματα από το περιβάλλον μέσα στο οποίο

το σώμα αυτό είναι τοποθετημένο. Το ανθρώπινο σώμα αποτελείται από επίπεδες επιφάνειες, αλλά και καμπύλες και όγκους, οι οποίοι μπορούν να αξιοποιηθούν κατάλληλα. Ακόμα, προσφέρει τη μοναδική ευκολία να κινείται και να παίρνει ποικίλες θέσεις ανάλογα με το θέμα που πρέπει να απεικονιστεί. Με διάφορες στάσεις το σώμα μπορεί να μειώσει ή να αυξήσει τις πραγματικές του διαστάσεις. Τέλος, δίνεται η δυνατότητα να αποκρυφτεί ή να εμφανιστεί ένα ανθρώπινο μέλος, ώστε να αξιοποιηθεί κατάλληλα η καινούρια μορφή.

B. Παραλλαγές

Υπάρχει μεγάλη ποικιλία υλικών για να προσεγγίσει κάποιος το body painting και ανάλογα μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα, αν συγκριθούν μεταξύ τους.

- **Μαρκαδόροι:** Είναι οικονομικοί, ασφαλείς αλλά χρονοβόροι. Είναι εύχρηστοι για μικρές περιοχές και για τις διαχωριστικές γραμμές των σχεδίων.
- **Αερογράφος:** Άριστο μέσο, ασφαλές, ευέλικτο και γρήγορο, έχει μεγαλύτερο κόστος.
- **Ακρυλικά χρώματα υφασμάτων:** Είναι πολύ πρακτικά, έχουν υπέροχη εμφάνιση, είναι ασφαλή και ψεκάζονται με τον αερογράφο.
- **Υγρό λάτεξ:** Έχει εντυπωσιακά αποτελέσματα, είναι ευέλικτο υλικό και έχει πολλές δυνατότητες εφαρμογής.
- **Τέμπερα:** Είναι οικονομική, έχει όμορφο αποτέλεσμα όταν είναι υγρή, αλλά έχει πολύ κακή απόδοση όταν στεγνώνει, κάνει ρωγμές, τρίβεται και λερώνει.

Οι τεχνικές body painting ποικίλουν και πρέπει να αναζητούνται νέες, ώστε να παρέχεται το πιο όμορφο και δημιουργικό αποτέλεσμα σε εύλογο χρόνο. Δεν είναι ασυνήθιστο η εφαρμογή ενός θέματος στο ολόσωμο body painting να διαρκεί μέχρι 10-12 ώρες.

6.2 Αερογράφος

Η τέχνη του αερογράφου χρονολογείται από την Παλαιολιθική εποχή. Ο πρωτόγονος άνθρωπος φυσούσε μέσω ενός καλαμιού πάνω σε πέτρες και δημιουργούσε εικόνες. Στη σύγχρονη εποχή χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά σαν μέσο μακιγιάζ το 1925 στην ταινία “Ben Hur”. Από τότε η τεχνολογία, τα χρώματα αλλά και ο εξοπλισμός αναπτύσσονται συνεχώς, έτσι ώστε να ανταποκρίνονται στις σημερινές συνθήκες.

Το μακιγιάζ με αερογράφο τοποθετείται απ’ ευθείας πάνω στο δέρμα σε αντίθεση με άλλες μεθόδους όπως το σφουγγαράκι, το πινέλο ή τα δάχτυλα. Είναι ο πιο υγιής τρόπος εφαρμογής μακιγιάζ αφού δεν ακουμπάει πάνω στο δέρμα. Το αποτέλεσμα του διαρκεί κατά μέσο όρο 16 ώρες, είναι σταθερό και δε φεύγει με το τρίψιμο.

Το σύστημα του αερογράφου περιλαμβάνει ένα στυλό το οποίο αποτελείται από το ακροφύσιο και ένα μικρό περιέκτη. Εκτοξεύει προϊόντα μακιγιάζ σε υδαρή ή ελαιώδη μορφή πάνω στο πρόσωπο ή το σώμα. Επίσης, αποτελείται από ένα μικρό κομπρεσέρ με πεπιεσμένο αέρα και το σωλήνα σύνδεσης με τον οποίο διοχετεύεται ο αέρας στο στυλό.

Με τη καθιέρωση του συστήματος *High Definition* στη τηλεόραση και στη ψηφιακή φωτογραφία, ο αερογράφος θεωρείται ιδανική λύση στο μακιγιάζ. Αυτό συμβαίνει, καθώς το μείκ-απ απλώνεται σε περισσότερες στρώσεις με μεγάλη καλυπτικότητα, δίχως να δείχνει βαρύ και θαμπό σαν μάσκα. Όλες οι βαφές του body painting είναι κατάλληλες και για αερογράφο. Οι μεγάλες επιφάνειες καλύπτονται καλύτερα και πιο γρήγορα ενώ στη συνέχεια ολοκληρώνονται οι λεπτομέρειες με τα πινέλα και οι γραμμές με τα μολύβια.

Τέλος, η τεχνική του αερογράφου είναι ιδιαίτερα δημοφιλής, όχι μόνο στο απλό μακιγιάζ, αλλά και στο body painting, το τατουάζ και στα σπέσιαλ εφέ καθώς με τη χρήση του το αποτέλεσμα δείχνει ακόμα πιο εντυπωσιακό.

6.3 Τατουάζ

Τα τατουάζ δημιουργούνται με την εισαγωγή έγχρωμων υλικών κάτω από την επιφάνεια του δέρματος. Το πρώτο τατουάζ πιθανώς δημιουργήθηκε από ατύχημα καθώς οι πρωτόγονοι λαοί συνήθιζαν να χαράσσουν το σώμα τους και να τρίβουν στάχτες μέσα στις τομές. Όταν οι τομές θεραπεύονταν, τα αδιάλυτα μόρια του κάρβουνου παρέμεναν μόνιμα μέσα στο δέρμα. Είναι πολύ πιθανό αυτές οι συνήθειες να εξελίχθηκαν αργότερα σε προσχεδιασμένο τατουάζ του δέρματος.

Το 1891, ο Σάμιουελ Ο' Ράιλυ κατασκεύασε την πρώτη ηλεκτρική μηχανή για τη χάραξη τατουάζ, έχοντας ως βάση ηλεκτρικό εργαλείο του Τόμας Έντισον, με το οποίο τρυπούσε

χαρτί με μια βελόνα. Το τατουάζ σήμερα γίνεται με μια σύγχρονη ηλεκτρική μηχανή, βελόνες μιας χρήσης και υποαλλεργικά μελάνια κατασκευασμένα από εξειδικευμένους βιοχημικούς, ώστε να είναι φιλικά προς το ανθρώπινο δέρμα. Το εργαλείο του τατουάζ κινεί μια βελόνα προσαρτημένη σε ειδικό ηλεκτρικό πιστόλι, πάνω-κάτω με ρυθμό αρκετών εκατοντάδων δονήσεων το λεπτό και διεισδύει το μελάνι στο δέρμα σε βάθος ενός χιλιοστού περίπου. Έτσι, τοποθετούνται μέσα στο δέρμα βαφές

ώστε να διαρκέσουν για πάντα.

Σε όλη την ιστορία και την προϊστορία του ανθρώπινου γένους, πηγαίνοντας πίσω χιλιάδες χρόνια, οι άνθρωποι έχουν συνειδητά σημαδέψει μόνιμα το δέρμα τους για εκατομμύρια λόγους. Η προστασία από το κακό, η επίδειξη συλλογικής ταυτότητας, η απόδειξη κοινωνικού στάτους ή πλούτου, ιατρικοί λόγοι, η ομορφιά, η μνημόνευση γεγονότων ή προσώπων ή ακόμα και η εξασφάλιση της εισόδου στην επόμενη ζωή, είναι λίγοι μόνο από τους λόγους αυτούς. Τα τατουάζ, συνεπώς, μεταφέρουν μηνύματα. Μερικές φορές τα μηνύματα είναι γενικά, όπως η επιθυμία για ομορφιά και αναγνώριση, άλλες φορές πιο

προσωπικά όπως η ανάδειξη της οικογενειακής προέλευσης. Και στις δύο περιπτώσεις όμως, τα τατουάζ είναι μέθοδοι έκφρασης.

Ανεξάρτητα, λοιπόν, από εποχές και αποστάσεις το τατουάζ αποτέλεσε για όλη την ανθρωπότητα μια μορφή έκφρασης και αποστολής (έμμεσων ή άμεσων) μηνυμάτων. Η ποικιλία και η διαφορετική προσέγγισή του ανάμεσα σε όλα τα παραδείγματα που αναφέρθηκαν κάνει ξεκάθαρο πως η τέχνη του τατουάζ αποτέλεσε και αποτελεί ακόμα ένα σημαντικό κομμάτι πολλών πολιτισμών.

6.4 Χέννα

Η χέννα είναι ένα φυτό το οποίο χρησιμοποιείται παγκοσμίως περισσότερο από 5000 χρόνια για λόγους διακοσμητικούς, ιατρικούς και κοσμητικούς ενώ είναι μια πρακτική η οποία δεν έχει χάσει την δυναμική της ομορφιά και το μυστήριό της. Είναι παροδική, μη τοξική και ανώδυνη. Το μίγμα, όταν εφαρμόζεται και αφήνεται πάνω στο δέρμα, διαπερνά τα στρώματά του και αφήνει ένα σημάδι το οποίο μπορεί να διαρκέσει από 7 μέρες μέχρι 6 εβδομάδες, ανάλογα με τη φροντίδα μετά την εφαρμογή.

Για δεκαετίες σε όλο τον κόσμο γυναίκες χρησιμοποιούσαν τη χέννα πολιτισμικά και τελετουργικά σε γιορτές, γάμους, γεννήσεις παιδιών, ακόμα και για να προβάλλουν τη σεξουαλικότητά τους. Η χέννα στα χέρια και τα πόδια βοηθούσε στο να προστατεύονται από το κακό μάτι το οποίο θεωρούσαν ότι μπορούσε να προκαλέσει στειρότητα καθώς και ατυχίες στην οικογένεια.

Η τέχνη της χέννα (ή Μέχντι) διαφέρει από περιοχή σε περιοχή. Τα διάφορα σχέδια έχουν ξεχωριστή σημασία για τα μέλη κάθε κουλτούρας, όπως για καλή υγεία, σοφία, προστασία και πνευματική φώτιση. Ωστόσο, ανεξαρτήτου πίστης, θρησκείας ή δόγματος

η μαγεία της χέννα είναι αιώνια, παγκόσμια και κατάλληλη για όλους.

Επίλογος

Η τέχνη του μακιγιάζ είναι μια διαχρονική παράδοση και με τον ένα ή τον άλλο τρόπο άνθρωποι από όλο τον κόσμο έχουν βρει τρόπους να κοσμούν τους εαυτούς τους, είτε για να τονίσουν τη φυσική τους ομορφιά είτε για να δημιουργήσουν ένα συμβολικό μήνυμα.

Με το ξεκίνημα της εποχής της 7^{ης} τέχνης κατά το μεταίχμιο του 19^{ου} και του 20^{ου} αιώνα, η τέχνη του μακιγιάζ χρησιμοποιήθηκε για πολλούς λόγους από τους δημιουργούς των ταινιών. Αρχικά για να εμφανίζει τους πρωταγωνιστές αψεγάδιαστους και εντυπωσιακούς, βελτιώνοντας την εικόνα τους στις κάμερες. Αργότερα όμως η ανακάλυψη των δυνατοτήτων του μακιγιάζ, έδωσε στους δημιουργούς τις βάσεις να πάνε ένα βήμα παραπέρα και να κατασκευάσουν μέσω της τέχνης των σπέσιαλ εφέ, εικόνες και είδωλα ψεύτικα αλλά απόλυτα ρεαλιστικά.

Τον τελευταίο αιώνα η εξέλιξη στο χώρο ήταν ραγδαία. Διάφορες τεχνικές ανακαλύφθηκαν και άλλες προόδευσαν τόσο ώστε να έχουμε φτάσει σήμερα, να βλέπουμε αποτελέσματα τα οποία, όταν βρίσκονται μπροστά στο απαίδευτο μάτι, δύσκολα μπορεί να αμφισβητηθεί η αυθεντικότητά τους.

Κάθε τόσο μια νέα τεχνική ή η πρόοδος μιας ήδη υπάρχουσας, μας δίνει ένα νέο καλύτερο αποτέλεσμα το οποίο προσφέρει ακόμα περισσότερες δυνατότητες για δημιουργίες πιο εντυπωσιακές και πιο ρεαλιστικές.

Πρόκειται για έναν αγώνα χωρίς τερματισμό, αλλά με πολύ ενδιαφέρον, ο οποίος λαμβάνει χώρα ανάμεσα σε υλικά, τεχνικές και δημιουργούς – καλλιτέχνες. Και όλοι οι άνθρωποι του χώρου συμμετέχουν σε αυτόν, είτε ως παρατηρητές των εξελίξεων, είτε ως πρωτεργάτες της εξέλιξης.

Ευχαριστίες

Φτάνοντας στο τέλος της εργασίας μου θα ήθελα να αφιερώσω ένα μικρό κομμάτι για να ευχαριστήσω τους ανθρώπους αυτούς, οι οποίοι στάθηκαν αρωγοί στη διεκπεραίωσή της. Τους ανθρώπους εκείνους χωρίς τη βοήθεια των οποίων δε θα κατάφερνα να προσπεράσω διάφορες δυσκολίες που παρουσιάστηκαν.

Πρώτη απ' όλους θα ήθελα να ευχαριστήσω την υπεύθυνη καθηγήτρια κυρία Μαρία Πέπα η οποία με παρότρυνε να ασχοληθώ με το συγκεκριμένο θέμα και με καθοδήγησε σωστά ώστε να φτάσουμε στο ιδανικό αποτέλεσμα.

Ακόμα, θα πρέπει να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους βοήθησαν με οποιονδήποτε τρόπο κατά τη διάρκεια της εκπόνησης της εργασίας αυτής. Είτε στάθηκαν ως μοντέλα για την κατασκευή των ειδικών εφέ, είτε προσφέροντας ιδέες και λύσεις σε προβλήματα που παρουσιάστηκαν, ο καθένας συνέβαλε με τον τρόπο του. Σας ευχαριστώ όλους.

Βιβλιογραφία

- 1) http://www.flowmagazine.gr/article/view/The_story_of_make_up/category/quality_of_life
- 2) www.Wikipedia.org
- 3) <http://topics.wisegeek.com/topics/special-effects-makeup.htm>
- 4) <http://www.tattooland.gr/history-of-tattoo.html>
- 5) Δερβίσογλου Κ., Τεχνική προσθετική υλικών, Θεσσαλονίκη, 2000
- 6) Κυριάκου Κ., Body painting: Όταν η τέχνη αποκτά όνομα, Vivere magazine, τεύχος 7 (Μάρτιος- Μάιος 2011): σελ. 56-60
- 7) Πέπα Μ., Θεατρικό μακιγιάζ-Ψιμυθίωση στο θέατρο, Θεσσαλονίκη, 2002
- 8) Τσιγώνια Α. - Μικελάτου Ε., Μακιγιάζ παραστατικών τεχνών, Εκδόσεις ΔΕΣΜΟΣ, 2010
- 9) Campbell Place, S. The Art and Science of Professional Make-up. USA: Thomson Learning, 1989.
- 10) Conway, J. Make-up Artistry. Spain: Edelvives, 2004
- 11) Davis, G. – Hall, M. The Make-up Artist Handbook: Techniques for Film, Television, Photography and Theatre. China: Elsevier Inc., 2008.
- 12) Debreceni, T. Special Make-up Effects for Stage & Screen: Making and Applying Prosthetics. China: Elsevier Inc., 2009.
- 13) Delamar, P. The Complete Make-up Artist: Working in Film, Fashion, Television and Theatre. Italy: Penny Delamar, 2003.

- 14) Faulks, P. Henna Magic: Crafting Charms and Rituals With Sacred Body Art. USA: Philippa Faulks, 2010.
- 15) Fielding, R. The Technique of Special Effects Cinematography. Great Britain: Raymond Fielding, 1985.
- 16) Finance, Ch. – Zwerman, S. The Visual Effects Producer. Understanding the Art and Business of VFX. USA: Elsevier Inc., 2010.
- 17) Green, T. The Tattoo Encyclopedia: A Guide to Choosing your Tattoo. USA: Terissa Green, 2003.
- 18) Horn, G. Movie Make-up, Costumes and Sets. USA: Gareth Stevens Inc., 2007.
- 19) Kehoe, Vincent J-R. Special Make-up Effects. USA: Elsevier Science, 1991.
- 20) Miller, R. Special Effects: An Introduction to Movie Magic. USA: Ron Miller, 2006.
- 21) Pierson, M. Special Effects: Still in Search of Wonder. USA: Columbia University Press, 2002.
- 22) Vinther, J. Special Effects Make-up. Great Britain: Premo of Nygade, 2002.